

T.C.
TİCARET BAKANLIĞI
Uluslararası Hizmet Ticareti Genel Müdürlüğü

Sayı : E-86541099-724.01.01-00076474188
Konu : Almanya Tedarik Zinciri Yasası

DAĞITIM YERLERİNE

Yoksul ülkelerde devam eden çocuk işçiliği ve ağır çalışma şartları sebebiyle Tedarik Zinciri Özen Yükümlülüğü Yasası (ya da Tedarik Zincirlerinde Firma Sorumluluğu Yasası da denebilir) taslağı düzenlenmesi hususunda varılan mutabakat çerçevesinde, Federal Hükümet tarafından hazırlanan yasa tasarısı 11 Haziran 2021 tarihinde Federal Meclis tarafından onaylanmış ve 25 Haziran 2021 tarihinde de Federal Konsey tarafından kabul edilmiştir. Bu çerçevede, 16 Temmuz 2021 tarihinde Alman Federal Cumhurbaşkanı'nın imzasını müteakip 22 Temmuz 2021 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan ve kısaca Tedarik Zinciri Yasası olarak bilinen mevzuata uyum sağlanması için firmalara süre tanınmış olup, yasa 1 Ocak 2023 tarihi itibarıyla yürürlüğe girecektir.

Bahse konu yasa özetle,

1. Genel hükümler (uygulama alanı, tanımlar)
2. Özen sorumlulukları (itina sorumlulukları, risk yönetimi, risk analizi, önleyici tedbirler, iyileştirici faaliyet, itiraz/şikayet usulü, direkt olmayan tedarikçi; yönetmelik yetkilendirmesi, dokümantasyon ve raporlama zorunluluğu)
3. Hukuk Yargılaması (dava açmak için özel ehliyet)
4. Kontrol ve Uygulama (raporun sunulması, raporun incelenmesi ve kanuni belgelerin tevdi yetkisi, yetkililerin aksiyonları ve kanuni belgelerin tevdi, talimatlar ve önlemler, erişim hakları, bilgi ve feragat evraklarını sağlama yükümlülüğü, müsamaha ve işbirliği yükümlülüğü, yetkili makam, bildirimler, hesap raporları)
5. Kamu ihaleleri (kamu ihalelerinden dışlanma)
6. Mali ve idari ceza (mali ceza, idari para cezası düzenlemeleri)

bölümlerinden oluşmaktadır.

Anılan yasanın yürürlüğe girmesi ile birlikte, küresel tedarik zincirlerinde insan haklarının korunması hedeflenmektedir. Çocuk işçiliğinin ve zorla çalıştırmanın yasaklanması gibi temel insan hakları standartlarının uygulanması büyük önem arz etmektedir. Bu minvalde, Alman firmalarının kendi tedarik zincirlerine ve bu kapsamda insan haklarına uyulup uyulmadığına ilişkin sorumluluk üstlenmeleri ve çalışan haklarının korunmasına yönelik özen göstermeleri zorunlu olacaktır.

Buna göre, uluslararası alanda faaliyet gösteren ve yurt dışından ürün veya malzeme satın alan tüm büyük şirketler Tedarik Zinciri Yasasından etkilenecek olup, 1 Ocak 2023 tarihinden itibaren 3.000'den fazla çalışanı olan ve 1 Ocak 2024 tarihinden itibaren ise 1.000'den fazla çalışanı olan firmaların, anılan yasaya uyması planlanmaktadır. Bu çerçevede, yasaya uygun bir çalışma biçimi geliştirilmesini teminen firmalara yaklaşık 2 ila 3 yıla yakın bir süre tanınmış olup yapılan hesaplamalara göre 2023 yılında yaklaşık 900 firma ve 2024 yılında da yaklaşık 4.800 firma anılan yasadaki etkilenecektir.

Bununla birlikte, yasaya uyulup uyulmadığı Federal Ekonomi ve İhracat Denetim Kurumu (BAFA) ve yerleşik bir otorite tarafından kontrol edilecektir. İlgili kontroller şirket raporları ve intikal eden şikâyetler çerçevesinde gerçekleştirilecektir. Yasaya aykırı bir durumun oluşması halinde, yasa

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu: C324A347-EFA4-411D-AB7A-7C4392A19FA4

Adres: Söğütözü Mah. 2176. Sok. No:63 Çankaya/ANKARA

Telefon No: 03122049859 Faks No: 03122122895

e-Posta: gundogdub@ticaret.gov.tr

İnternet Adresi: www.ticaret.gov.tr

KEP Adresi:

<https://www.turkiye.gov.tr/ticaret-bakanligi-ebys>

Ayrıntılı bilgi için:

Yasemin Burcu GÜNDOĞDU

Ticaret Uzmanı

Telefon No: 03122049859

kapsamında olan firmalardan sorunun çözümü veya asgari düzeye indirilmesi talep edilebilecektir. Firmaların kanundan kaynaklanan sorumluluklarını yerine getirmemeleri durumunda ise para cezası ve/veya üç yıl boyunca kamu ihalelerine katılmama şeklinde yaptırımlar devreye girebilecektir.

Diğer taraftan, tedarik zincirinde yer alan firmalarda yoğun bir şekilde insan haklarına aykırı uygulamaların olduğunun tespiti halinde, yasa kapsamında olan firmalara belirli bir süre verilerek söz konusu uygulamaların ortadan kaldırılmasına yönelik olarak önlemlerin uygulanması talep edilebilecek, ancak alınan önlemlerin etkisiz kalması durumunda ise resmi makamlar tarafından yasa kapsamındaki firmalara tedarikçilerini değiştirmesi teklif edilebilecektir. Ancak, bu uygulamanın son çözüm olarak değerlendirileceği açıklanmıştır.

Bilgilerini ve söz konusu bilgiler, ekteki Alman resmi makamları tarafından hazırlanan soru-cevap metinleri örnekleri ile anılan yasanın gayri-resmi İngilizce tercümesinin Kuruluşunuz üyesi ilgili firmalara duyurulması hususunda gereğini rica ederim.

Hasan Murat NESİMOĞLU

Bakan a.

Daire Başkanı

Ek:

- 1- Soru Cevap Metni 1
- 2- Soru Cevap Metni 2
- 3- Gayri Resmi İngilizce Tercüme

Dağıtım:

Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu Başkanlığına
Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanlığına
Türkiye İhracatçılar Meclisi Başkanlığına

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu: C324A347-EFA4-411D-AB7A-7C4392A19FA4

Adres: Söğütözü Mah. 2176. Sok. No:63 Çankaya/ANKARA

Telefon No: 03122049859 Faks No: 03122122895

e-Posta: gundogdub@ticaret.gov.tr

İnternet Adresi: www.ticaret.gov.tr

KEP Adresi:

<https://www.turkiye.gov.tr/ticaret-bakanligi-ebys>

Ayrıntılı bilgi için:

Yasemin Burcu GÜNDOĞDU

Ticaret Uzmanı

Telefon No: 03122049859

Supply chain law FAQs

Federal Ministry
for Economic Cooperation
and Development

As at: 9 June 2021

1. What is the aim of the law?

- The act is intended to improve the **protection of basic human rights** and, in particular, enforce the ban on forced labour.
- **Environmental concerns are also relevant** if – because of them – human rights are being violated (e.g. in the case of polluted water) or if it is a matter of human health.

2. Which companies come under the law?

- From 2023 onwards: companies with more than **3,000 employees (900 companies)**.
- From 2024 onwards: Companies with more than **1,000 employees (4,800 companies)**.
- After that, the area of application will be evaluated.

3. What are the most important rules and regulations?

1. Responsibility for the entire supply chain; tiered requirements for companies:

The requirements that companies must meet are tiered, based on the different stages within the supply chain:

1. the company's own business operations,
2. direct suppliers,
3. indirect suppliers.

and based on:

- › the kind and extent of the business activity,
- › the degree of influence the company has on the one committing the violation,
- › the typically expected severity of the violation,
- › the way in which the company has contributed to the violation.

2. External monitoring by a government authority

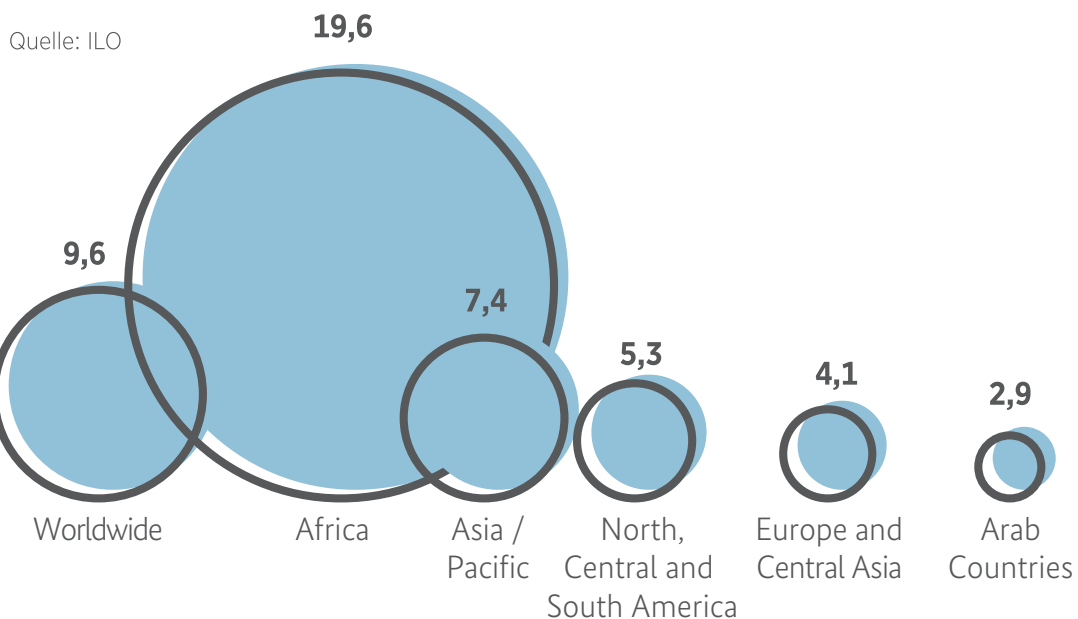
- › An established government authority, the **Federal Office for Economics and Export Control**, is tasked with monitoring compliance with the law.
- › It checks **company reports**, investigates any **grievances** made and imposes **sanctions**, if needed.

3. More rights for injured parties

- › Not only can people whose human rights have been violated use the German courts to get their rights upheld, they can now also report their grievances to the **Federal Office for Economics and Export Control**.
- › German trade unions and non-governmental organisations may also support injured parties from other countries by defending their rights **before a German court** (representative action).

1 in 10 children are forced to work.

Child labourers under the statutory minimum age, in % (2016)

4. What must a company do in the context of its own business operations and in the context of a direct supplier's business operations?

- Companies have to put the following measures in place both in their own and in their direct suppliers' business operations:
 - › Draft and adopt a **policy statement** on respecting human rights.
 - › **Risk analysis:** Implement procedures for identifying negative impacts on human rights.
 - › Engage in **risk management (incl. prevention and remedial measures)** to avoid potential negative impacts on human rights.

- › Establish a **grievance mechanism**.
- › Implement transparent public **reporting**.
- In the event of a violation of rights, the company must, in its own **area of business**, take steps **immediately** that will necessarily cause the violation to cease.
- In the case of **direct suppliers**, the company must draft a **concrete plan** for minimising and preventing violations when it is unable to end the violation **in the foreseeable future**.

5. What must a company do in the case of an indirect supplier?

- Here, the due diligence obligations apply only as warranted by the circumstances and as soon as the company learns about potential violations.
- In this case, the company has to act immediately and:
 - › conduct a **risk analysis**,
 - › implement a **strategy to minimise and avoid** the problem,
 - › firmly establish **appropriate prevention measures** vis-à-vis the one committing the violation. The implementation of **industry-wide initiatives** is a good option in this context.

6. Are companies liable for human rights violations in their supply chains?

- The law does **not create any new civil liability regulations**. Liability under civil law according to German and foreign laws continues to apply.

7. Must business relations be terminated?

- That is **not the aim** of the law. Instead the law is intended to sustainably establish improved protection of human rights in suppliers' operations, within the scope of what is feasible in these companies.
- **No company** will be expected to change the **legal and political conditions in the partner country**.
- The only time that **business relations need to be terminated** is when a serious violation of human rights has been found and the measures taken so far under the company's strategy have failed to succeed within a given period of time.
- At the same time, there will be substantial government **support programmes** for companies.

8. How will the law be implemented?

- The **Federal Office for Economics and Export Control** will ensure the effective implementation of the law. It will set up a lean reporting procedure that will provide the basis for the monitoring of companies.
- Infringements of the law may result in **finances**.
- Companies found to have committed serious infringements may be **excluded** from **public procurement procedures** for up to three years.

9. What new provisions does the law include, as compared with the government's draft?

- The law will initially apply for **branches of foreign companies in Germany** if they have more than 3,000 employees (as of 2023) or 1,000 employees (as of 2024) in Germany.
- **The area of business of German companies will be expanded so that their international subsidiaries (if controlled by them)** are considered to be part of the companies' own area of business, not direct suppliers.
- A further **environmental convention**, the Basel Convention on waste exports, has been included in the law. This also serves to protect human health.
- For indirect suppliers, **industry-wide initiatives** are regarded as an **appropriate prevention measure**.
- **Works councils** have to be informed about the implementation of the law.
- Additional clarification: **A violation of the obligations arising from this law does not give rise to civil liability. Civil liability on grounds outside this law remains unaffected.**
- Clarification: If a country of production has not ratified international agreements, this is not a **reason *per se* to break off business relations with companies in that country.**
- A new title: **Act on Due Diligence in Supply Chains.**

10. Don't we need Europe-wide rules?

- The **goal** continues to be a **uniform European set of rules**. It will probably take several years until we have such a European set of rules.
- EU legislation should find a compromise between better protection of human rights, **feasibility for companies**, and **positive impact for the people concerned**.
- The German law should serve as a **blueprint for a European law**.

Supply chain law FAQs

1. What is the aim of the law?

- The aim of the law is to improve the **protection of human rights**.
- **Companies in Germany** also have a **responsibility to help protect human rights**. They must ensure that human rights are respected **in their supply chains**, which means **no child labour** or enforced labour.
- This is a question of respecting **basic human rights**. It is not about implementing German social standards everywhere in the world.
- **Environmental issues also play a part** if – because of them – human rights are violated (e.g. in the case of polluted water).
- The law **sets out clear and realisable requirements for corporate due diligence**, thus creating **legal certainty** for companies and affected persons.
- **In passing this law we are fulfilling a pledge made in the Coalition Agreement**.

2. Why do we need a due diligence law?

- For many years, the German government had relied on voluntary commitments in order to implement the UN Guiding Principles on Business and Human Rights in Germany, and had adopted a **National Action Plan for Business and Human Rights**.
- In order to check whether bigger companies were meeting their human rights due diligence obligations in their supply chains, a **monitoring** system was set up using independent service providers.
- The **compliance target of 50 per cent was clearly not being met** under this system:
 - In the first company survey (in 2019), about 400 of the roughly 3,000 companies invited to take part completed the questionnaire; about 20% of them were shown to be compliant.
 - For the second round (in 2020), the methodology was improved and about 450 (from a total of 2,250) companies responded; **17% were compliant**.
- The **Coalition Agreement** envisaged for this situation the enactment of national legislation by the German government.

3. What are the biggest human rights violations worldwide in connection with economic activities?

- There are **152 million child labourers**, half of whom are being exploited.
- **There are 25 million people working as forced labourers**.

Supply chain law FAQs

4. Which human rights are covered by the due diligence obligations?

- Bodily integrity and health;
- Freedom from slavery and forced labour;
- Protection of children and freedom from child labour;
- Freedom of association and the right to collective bargaining;
- Protection against torture;
- Fair working conditions (safety at work, breaks);
- Environmentally related obligations to protect human health.

5. Which companies come under the law?

- From 2023 onwards: companies with more than **3,000 employees** (over 600 companies in Germany).
- From 2024 onwards: companies with more than **1,000 employees** (2,900 companies).
- After that, the area of application will be evaluated.

6. What are the most important rules and regulations?

1. For the first time ever, clear requirements for corporate due diligence obligations

- This creates legal certainty for companies and affected persons.

2. Responsibility for the entire supply chain

- Corporate due diligence obligations apply to the **entire supply chain** – from the raw materials to the completed sales product.
- The requirements that companies must meet are appropriate and **tiered**, for example based on the degree of influence the company has on those committing the violation and also based on the different stages within the supply chain.
- Many companies are already meeting these requirements, since they are already implementing, for example, the **EU Conflict Minerals Regulation** and/or the **EU CSR Directive**.

3. External monitoring by a government authority

- The **Federal Office for Economic Affairs and Export Control**, which is tasked with monitoring compliance with the law, is an established government authority.
- It checks company reports and investigates any grievances.

Supply chain law FAQs

4. Better protection of human rights

- Not only can people whose human rights have been violated use the German courts to get their rights upheld, they can now also report their grievances to the **Federal Office for Economic Affairs and Export Control**.

7. What is a supply chain?

- For the purposes of this law, the supply chain covers all the inputs that the company uses in order to manufacture a product or provide a service, **from the acquisition of the raw materials to delivering it to the end customers**.

8. How are the requirements tiered within the supply chain?

- The **requirements that companies must meet are tiered based on the different stages within the supply chain**:
 - the company's own business operations,
 - direct suppliers,
 - indirect suppliers.

And based on:

- the kind and extent of the business activity,
- the degree of influence the company has on the one directly committing the violation,
- the typically expected severity of the violation.

9. What must a company do in the context of its own business operations and in the context of a direct supplier's business operations?

- **Companies must implement the following measures**:
 - Draft and adopt a **policy statement** on respecting human rights.
 - Carry out a **risk analysis**: by implementing procedures for identifying disadvantageous impacts on human rights.
 - Engage in **risk management (incl. remedial measures)** to prevent potential negative impacts on human rights.
 - Establish a **grievance mechanism**.
 - Implement transparent public **reporting**.

Supply chain law FAQs

- In the event of a violation of rights, a company must immediately **take steps to remedy the situation in its own area of business**, steps that will necessarily cause the **violation to cease**. In addition to that, it must also introduce **further prevention measures**.
- If the company is not able to end the violation in the case of a **direct supplier** in the foreseeable future, then it must draw up a concrete **plan to minimise and avoid** the problem.

10. What must a company do in the case of an indirect supplier?

- In this case the due diligence obligations apply only as warranted by the circumstances.
- If the company learns about a **possible violation by an indirect supplier**, then it must immediately:
 - conduct a risk analysis,
 - implement a strategy to minimise and avoid the problem,
 - firmly establish appropriate prevention measures vis-à-vis the one committing the violation.

11. What must a company do when a grievance is reported?

- The company must examine whether rights have been violated in the context of its own business operations or in the context of a supplier's business operations.
- Depending on what stage of the supply chain is affected, the requirements set out above then apply.

12. Must business relations be terminated in certain circumstances?

- That is not the aim of the law. Instead the aim is to lastingly establish improved protection of human rights.
- The only time that **business relations need to be terminated** is when a serious violation of human rights has been found and the measures from the company's strategy that have been taken so far have failed to succeed within a set period of time.

13. Are companies liable for human rights violations in their supply chains?

- The law does **not create any new liability regulations under civil law**.
- Liability under civil law according to German and foreign laws continues to apply.

Supply chain law FAQs

14. Can non-governmental organisations file law suits?

- Non-governmental organisations **do not themselves have any right of action**.
- However, affected persons who have had important rights violated can be supported by non-governmental organisations in filing a suit (so-called representative action).

15. Are there standards for minimum wages?

- The law does **not lay down any global minimum wages**.
- It does however make reference to the ILO conventions, which envisage decent wages.
- The desirable wage levels vary from country to country and are guided by the respective economic situation.

16. How is the law to be implemented?

- The **Federal Office for Economic Affairs and Export Control** will ensure the effective implementation of the law.
- Infringements of the law may result in **fin**es.
- Companies found to have committed serious infringements may be **excluded from public procurement processes** for up to three years.
- At the same time, the German government will offer substantial **support programmes** for companies.

17. Is there an electronic reporting procedure?

- The authority responsible for monitoring compliance is working **with a fully electronic reporting format which is simple to use**. Existing reporting obligations (e.g. CSR reporting) will be integrated into this format so as to avoid creating parallel structures.
- Further simplifications for companies: The authority will set up a **“recognition mechanism” for existing certification systems**. This will give companies guidance as to where and when existing certificates can be used as proof of due diligence.

18. Don't we need Europe-wide rules?

- The **goal** continues to be a **uniform European set of rules**.
- It will probably take several years until we have a uniform European set of rules.

Supply chain law FAQs

- With a national law, we will be able to influence EU legislation in the direction that we want. That is also in the interests of German businesses.

19. What is the time plan going forward?

- The intention is that the **Federal Cabinet** will decide on the draft law by **mid-March** at the latest.
- After that, it is intended that the law will be adopted by the **German Bundestag (Parliament) before the summer recess.**
- For companies with more than 3,000 employees, it will then come into force starting on 1 January 2023.

**Act on Corporate Due Diligence Obligations in Supply Chains
Of July 16 2021**

The Bundestag has passed the following Act:

Article 1

**Act on Corporate Due Diligence Obligations for the Prevention of Human
Rights Violations in Supply Chains
(Lieferkettensorgfaltspflichtengesetz – LkSG)**

Division 1

General provisions

Section 1

Scope of application

(1) This Act applies to enterprises regardless of their legal form that

1. have their central administration, their principal place of business, their administrative headquarters or their statutory seat in Germany and
2. that normally have at least 3,000 employees in Germany; employees posted abroad are included.

Notwithstanding sentence 1 no. 1, this Act also applies to enterprises regardless of their legal form that

1. have a domestic branch office pursuant to section 13d of the Commercial Code (Handelsgesetzbuch – HGB) and
2. that normally have at least 3,000 employees in Germany.

From 1 January 2024 the thresholds stipulated in sentence 1 no. 2 and sentence 2 no. 2 amount to 1,000 employees, respectively.

(2) Temporary agency workers must be included in the calculation of the number of employees (paragraph (1) sentence 1 no. 2 and sentence 2 no. 2) of the user enterprise if the duration of the assignment exceeds six months.

(3) Within affiliated enterprises (section 15 of the Stock Corporation Act [Aktiengesetz – AktG]), the employees of all enterprises belonging to the group who are employed in Germany must be taken into account when calculating the number of employees (paragraph (1) sentence 1 no. 2) of the parent company; employees posted abroad are included.

Section 2

Definitions

(1) Protected legal positions within the meaning of this Act are those arising from the conventions on the protection of human rights listed in nos. 1 to 11 of the Annex.

(2) A human rights risk within the meaning of this Act is a condition in which, on the basis of factual circumstances, there is a sufficient probability that a violation of one of the following prohibitions is imminent:

1. the prohibition of the employment of a child under the age at which compulsory schooling ends according to the law of the place of employment, provided that the age of employment is not less than 15 years, except where the law of the place of employment so provides in accordance with Article 2 (4) and Articles 4 to 8 of Convention No. 138 of the International Labour Organization of 26 June 1973 concerning Minimum Age for Admission to Employment (Federal Law Gazette 1976 II pp. 201, 202);

2. the prohibition of the worst forms of child labour for children under 18 years of age; in accordance with Article 3 of Convention No. 182 of the International Labour Organization of 17 June 1999 concerning the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour (Federal Law Gazette 2001 II pp. 1290, 1291) this includes:

a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom, as well as forced or compulsory labour, including the forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflicts,

b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances,

c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production of or trafficking in drugs,

d) work which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the health, safety or morals of children;

3. the prohibition of the employment of persons in forced labour; this includes any work or service that is required of a person under threat of punishment and for which he or she has not made himself or herself available voluntarily, for example as a result of debt bondage or trafficking in human beings; excluded from forced labour are any work or services that comply with Article 2 (2) of Convention No. 29 of the International Labour Organization of 28 June 1930 concerning Forced or Compulsory Labour (Federal Law Gazette 1956 II p. 640, 641) or with Article 8 (3) (b) and (c) of the International Covenant of 19 December 1966 on Civil and Political Rights (Federal Law Gazette 1973 II pp. 1533, 1534);

4. the prohibition of all forms of slavery, practices akin to slavery, serfdom or other forms of domination or oppression in the workplace, such as extreme economic or sexual exploitation and humiliation;

5. the prohibition of disregarding the occupational safety and health obligations applicable under the law of the place of employment if this gives rise to the risk of accidents at work or work-related health hazards, in particular due to:

- a) obviously insufficient safety standards in the provision and maintenance of the workplace, workstation and work equipment;
- b) the absence of appropriate protective measures to avoid exposure to chemical, physical or biological substances;
- c) the lack of measures to prevent excessive physical and mental fatigue, in particular through inappropriate work organisation in terms of working hours and rest breaks; or
- d) the inadequate training and instruction of employees;

6. the prohibition of disregarding the freedom of association, according to which

- a) employees are free to form or join trade unions,
- b) the formation, joining and membership of a trade union must not be used as a reason for unjustified discrimination or retaliation,
- c) trade unions are free to operate in accordance with applicable law of the place of employment, which includes the right to strike and the right to collective bargaining;

7. the prohibition of unequal treatment in employment, for example on the grounds of national and ethnic origin, social origin, health status, disability, sexual orientation, age, gender, political opinion, religion or belief, unless this is justified by the requirements of the employment; unequal treatment includes, in particular, the payment of unequal remuneration for work of equal value;

8. the prohibition of withholding an adequate living wage; the adequate living wage amounts to at least the minimum wage as laid down by the applicable law and, apart from that, is determined in accordance with the regulations of the place of employment;

9. the prohibition of causing any harmful soil change, water pollution, air pollution, harmful noise emission or excessive water consumption that

- a) significantly impairs the natural bases for the preservation and production of food,
- b) denies a person access to safe and clean drinking water,
- c) makes it difficult for a person to access sanitary facilities or destroys them or
- d) harms the health of a person;

10. the prohibition of unlawful eviction and the prohibition of unlawful taking of land, forests and waters in the acquisition, development or other use of land, forests and waters, the use of which secures the livelihood of a person;

11. the prohibition of the hiring or use of private or public security forces for the protection of the enterprise's project if, due to a lack of instruction or control on the part of the enterprise, the use of security forces

a) is in violation of the prohibition of torture and cruel, inhumane or degrading treatment,

b) damages life or limb or

c) impairs the right to organise and the freedom of association;

12. the prohibition of an act or omission in breach of a duty to act that goes beyond nos. 1 to 11, which is directly capable of impairing a protected legal position in a particularly serious manner, and the unlawfulness of which is obvious upon reasonable assessment of all the circumstances in question.

(3) An environment-related risk within the meaning of this Act is a condition in which, on the basis of factual circumstances, there is a sufficient probability that one of the following prohibitions will be violated:

1. the prohibition of the manufacture of mercury-added products pursuant to Article 4 (1) and Annex A Part I of the Minamata Convention on Mercury of 10 October 2013 (Federal Law Gazette 2017 II pp. 610, 611) (Minamata Convention);

2. the prohibition of the use of mercury and mercury compounds in manufacturing processes within the meaning of Article 5 (2) and Annex B Part I of the Minamata Convention from the phase-out date specified in the Convention for the respective products and processes;

3. the prohibition of the treatment of mercury waste contrary to the provisions of Article 11 (3) of the Minamata Convention;

4. the prohibition of the production and use of chemicals pursuant to Article 3 (1) (a) and Annex A of the Stockholm Convention of 23 May 2001 on Persistent Organic Pollutants (Federal Law Gazette 2002 II pp. 803, 804) (POPs Convention), last amended by decision of 6 May 2005 (Federal Law Gazette 2009 II pp. 1060, 1061), in the version of Regulation (EU) 2019/1021 of the European Parliament and of the Council of 20 June 2019 on persistent organic pollutants (OJ L 169 of 26 May 2019 pp. 45-77), as last amended by Commission Delegated Regulation (EU) 2021/277 of 16 December 2020 (OJ L 62 of 23 February pp. 1-3);

5. the prohibition of the handling, collection, storage and disposal of waste in a manner that is not environmentally sound in accordance with the regulations in force in the applicable jurisdiction under the provisions of Article 6 (1) (d) (i) and (ii) of the POPs Convention.

6. the prohibition of exports of hazardous waste within the meaning of Article 1 (1) and other wastes within the meaning of Article 1 (2) of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal of 22 March 1989 (Federal Law Gazette 1994 II pp. 2703, 2704) (Basel Convention), as last amended by the Third Ordinance amending Annexes to the Basel Convention of 22 March 1989 of 6 May 2014 (Federal Law Gazette II pp. 306, 307), and within the meaning of Regulation (EC) No 1013/2006 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 on shipments of waste (OJ L 190 of 12 July 2006 pp. 1-98) (Regulation (EC) No 1013/2006), as last amended by Commission Delegated Regulation (EU) 2020/2174 of 19 October 2020 (OJ L 433 of 22 December 2020 pp. 11-19)

a) to a party that has prohibited the import of such hazardous and other wastes (Article 4 (1) (b) of the Basel Convention),

b) to a state of import as defined in Article 2 no. 11 of the Basel Convention that does not consent in writing to the specific import, in the case where that state of import has not prohibited the import of such hazardous wastes (Article 4 (1) (c) of the Basel Convention),

c) to a non-party to the Basel Convention (Article 4 (5) of the Basel Convention),

d) to a state of import if such hazardous wastes or other wastes are not managed in an environmentally sound manner in that state or elsewhere (Article 4 (8) sentence 1 of the Basel Convention);

7. the prohibition of the export of hazardous wastes from countries listed in Annex VII to the Basel Convention to countries not listed in Annex VII (Article 4A of the Basel Convention, Article 36 of Regulation (EC) No 1013/2006) and

8. the prohibition of the import of hazardous wastes and other wastes from a non-party to the Basel Convention (Article 4 (5) of the Basel Convention).

(4) A violation of a human rights-related obligation within the meaning of this Act is a violation of a prohibition stated in paragraph (2), nos. 1 to 12. A violation of an environment-related obligation within the meaning of this Act is a violation of a prohibition referred to in paragraph (3), nos. 1 to 8.

(5) The supply chain within the meaning of this Act refers to all products and services of an enterprise. It includes all steps in Germany and abroad that are necessary to produce the products and provide the services, starting from the extraction of the raw materials to the delivery to the end customer and includes

1. the actions of an enterprise in its own business area,

2. the actions of direct suppliers and

3. the actions of indirect suppliers.

(6) The own business area within the meaning of this Act covers every activity of the enterprise to achieve the business objective. This includes any activity for the creation and exploitation of products and services, regardless of whether it is carried out at a location in Germany or abroad. In affiliated enterprises, the parent company's own business area includes a group company if the parent company exercises a decisive influence on the group company.

(7) A direct supplier within the meaning of this Act is a partner to a contract for the supply of goods or the provision of services whose supplies are necessary for the production of the enterprise's product or for the provision and use of the relevant service.

(8) An indirect supplier within the meaning of this Act is any enterprise which is not a direct supplier and whose supplies are necessary for the production of the enterprise's product or for the provision and use of the relevant service.

Division 2

Due diligence obligations

Section 3

Due diligence obligations

(1) Enterprises are under an obligation to exercise due regard for the human rights and environment-related due diligence obligations set out in this Division in their supply chains with the aim of preventing or minimising any risks to human rights or environment-related risks or of ending the violation of human rights-related or environment-related obligations. The due diligence obligations include:

1. establishing a risk management system (section 4 (1)),
2. designating a responsible person or persons within the enterprise (section 4 (3)),
3. performing regular risk analyses (section 5),
4. issuing a policy statement (section 6 (2)),
5. laying down preventive measures in its own area of business (section 6 (1) and (3)) and vis-à-vis direct suppliers (section 6 (4)),
6. taking remedial action (section 7 (1) to (3)),
7. establishing a complaints procedure (section 8),
8. implementing due diligence obligations with regard to risks at indirect suppliers (section 9) and
9. documenting (section 10 (1)) and reporting (section 10 (2)).

(2) The appropriate manner of acting in accordance with the due diligence obligations is determined according to

1. the nature and extent of the enterprise's business activities,
2. the ability of the enterprise to influence the party directly responsible for a risk to human rights or environment-related risk or the violation of a human rights-related or environment-related obligation,
3. the severity of the violation that can typically be expected, the reversibility of the violation, and the probability of the occurrence of a violation of a human rights-related or an environment-related obligation as well as
4. the nature of the causal contribution of the enterprise to the risk to human rights or environment-related risk or to the violation of a human rights-related or environment-related obligation.

(3) A violation of the obligations under this Act does not give rise to any liability under civil law. Any liability under civil law arising independently of this Act remains unaffected.

Section 4

Risk management

(1) Enterprises must establish an appropriate and effective risk management system to comply with due diligence obligations (section 3 (1)). Risk management must be enshrined in all relevant business processes through appropriate measures.

(2) Effective are those measures that make it possible to identify and minimise human rights and environment-related risks and to prevent, end or minimise the extent of human rights-related or environment-related obligations if the enterprise has caused or contributed to these risks or violations within the supply chain.

(3) The enterprise must ensure that it is determined who within the enterprise is responsible for monitoring risk management, for example by appointing a human rights officer. Senior management must seek information on a regular basis, at least once a year, about the work of the responsible person or persons.

(4) In establishing and implementing its risk management system, the enterprise must give due consideration to the interests of its employees, employees within its supply chains and those who may otherwise be directly affected in a protected legal position by the economic activities of the enterprise or by the economic activities of an enterprise in its supply chains.

Section 5

Risk analysis

(1) As part of risk management, the enterprise must conduct an appropriate risk analysis in accordance with paragraphs (2) to (4) to identify the human rights and environment-related risks in its own business area and at its direct suppliers. In cases where an enterprise has structured a direct supplier relationship in an improper manner or has engaged in a transaction in order to circumvent the due diligence obligations with regard to the direct supplier, an indirect supplier is deemed to be a direct supplier.

(2) The identified human rights and environment-related risks must be weighted and prioritised appropriately. The criteria listed in section 3 (2), amongst others, are decisive in this regard.

(3) The enterprise must ensure that the results of the risk analysis are communicated internally to the relevant decision-makers, such as the board of directors or the purchasing department.

(4) The risk analysis must be carried out once a year as well as on an ad hoc basis if the enterprise must expect a significantly changed or significantly expanded risk situation in the supply chain, for example due to the introduction of new products, projects or a new business field. Findings from the processing of reports according to section 8 (1) are to be taken into account.

Section 6

Preventive measures

(1) If an enterprise identifies a risk in the course of a risk analysis pursuant to section 5, it must take appropriate preventive measures pursuant to paragraphs (2) to (4) without undue delay.

(2) The enterprise must issue a policy statement on its human rights strategy. Senior management must adopt the policy statement. The policy statement must contain at least the following elements of a human rights strategy of the enterprise:

1. the description of the procedure by which the enterprise fulfils its obligations under section 4 (1), section 5 (1), section 6 (3) to (5), and sections 7 to 10,
2. the enterprise's priority human rights and environment-related risks identified on the basis of the risk analysis and
3. the definition, based on the risk analysis, of the human rights-related and environment-related expectations placed by the enterprise on its employees and suppliers in the supply chain.

(3) The enterprise must lay down appropriate preventive measures in its own area of business, in particular:

1. the implementation of the human rights strategy in the relevant business processes set out in the policy statement,
2. the development and implementation of appropriate procurement strategies and purchasing practices that prevent or minimize identified risks,
3. the delivery of training in the relevant business areas,
4. the implementation of risk-based control measures to verify compliance with the human rights strategy contained in the policy statement in its own business area.

(4) The enterprise must lay down appropriate preventive measures vis-à-vis a direct supplier, in particular:

1. the consideration of human rights-related and environment-related expectations when selecting a direct supplier,
2. contractual assurances from a direct supplier that it will comply with the human rights-related and environment-related expectations required by the enterprise's senior management and appropriately address them along the supply chain,
3. the implementation of initial and further training measures to implement the contractual assurances made by the direct supplier according to number 2,
4. agreeing on appropriate contractual control mechanisms and their risk-based implementation to verify compliance with the human rights strategy at the direct supplier.

(5) The effectiveness of the preventive measures must be reviewed once a year and on an ad hoc basis if the enterprise must expect a significantly changed or significantly expanded risk situation in its own business area or at its direct supplier, for example due to the introduction of new products,

projects or a new business field. Findings from the processing of reports according to section 8 (1) are to be taken into account. The measures must be updated without undue delay if necessary.

Section 7

Remedial action

(1) If the enterprise discovers that a violation of a human rights-related or an environment-related obligation has already occurred or is imminent in its own business area or at a direct supplier, it must, without undue delay, take appropriate remedial action to prevent, end or minimise the extent of this violation. Section 5 (1) sentence 2 applies accordingly. In its own business area in Germany, the remedial action must bring the violation to an end. In the own business area abroad and in the own business area pursuant to section 2 (6) sentence 3, the remedial action must usually bring the violation to an end.

(2) If the violation of a human rights-related or an environment-related obligation at a direct supplier is such that the enterprise cannot end it in the foreseeable future, it must draw up and implement a concept for ending or minimising the violation without undue delay. The concept must contain a concrete timetable. When drawing up and implementing the concept, the following measures in particular must be taken into consideration:

1. the joint development and implementation of a plan to end or minimise the violation with the enterprise causing the violation,
2. joining forces with other enterprises in sector initiatives and sector standards to increase the ability of influencing the entity that causes or may cause a harm,
3. a temporary suspension of the business relationship while efforts are made to minimise the risk.

(3) The termination of a business relationship is only required if

1. the violation of a protected legal position or an environment-related obligation is assessed as very serious,
2. the implementation of the measures developed in the concept does not remedy the situation after the time specified in the concept has elapsed,
3. the enterprise has no other less severe means at its disposal and increasing the ability to exert influence has no prospect of success.

The mere fact that a state has not ratified one of the conventions listed in the Annex to this Act or has not implemented it into its national law does not result in an obligation to terminate the business relationship. Restrictions on foreign trade by or on the basis of federal law, European Union law or international law remain unaffected by sentence 2.

(4) The effectiveness of the remedial action must be reviewed once a year and on an ad hoc basis if the enterprise must expect a significantly changed or significantly expanded risk situation in its own business area or at the direct supplier, for example due to the introduction of new products, projects or a new business field. Findings from the processing of reports according to section 8 (1) are to be taken into account. The measures must be updated without undue delay if necessary.

Section 8

Complaints procedure

(1) The enterprise must ensure that an appropriate internal complaints procedure is in place in accordance with paragraphs (2) to (4). The complaints procedure enables persons to report human rights and environment-related risks as well as violations of human rights-related or environment-related obligations that have arisen as a result of the economic actions of an enterprise in its own business area or of a direct supplier. Receipt of the reported information must be confirmed to the person having reported the information. The persons entrusted by the enterprise with the implementation of the procedure must discuss the facts with the persons having reported the information. They may offer a procedure for amicable settlement. The enterprises may instead participate in an appropriate external complaints procedure, provided it meets the following criteria.

(2) The enterprise establishes rules of procedure in text form which are publicly available.

(3) The persons entrusted by the enterprise with the conduct of the proceedings must offer a guarantee of impartiality; in particular, they must be independent and not bound by instructions. They are bound to secrecy.

(4) The enterprise must make clear and comprehensible information on accessibility and responsibility and on the implementation of the complaints procedure publicly available in an appropriate manner. The complaints procedure must be accessible to potential parties involved, must maintain confidentiality of identity and must ensure effective protection against disadvantage or punishment as a result of a complaint.

(5) The effectiveness of the complaints procedure must be reviewed at least once a year and on an ad hoc basis if the enterprise must expect a significantly changed or significantly expanded risk situation in its own business area or at the direct supplier, for example due to the introduction of new products, projects or a new business field. The measures must be repeated without undue delay if necessary.

Section 9

Indirect suppliers; authorisation to issue statutory instruments

(1) The enterprise must set up the complaints procedure pursuant to section 8 in such a way that it also enables persons to report risks to human rights or environment-related risks as well as violations of human rights-related or environment-related obligations that have arisen due to the economic actions of an indirect supplier.

(2) The enterprise must adapt its existing risk management system as defined in section 4 in accordance with paragraph (3) below.

(3) If an enterprise has actual indications that suggest that a violation of a human rights-related or an environment-related obligation at indirect suppliers may be possible (substantiated knowledge), it must without undue delay and as warranted

1. carry out a risk analysis in accordance with section 5 (1) to (3),
2. lay down appropriate preventive measures vis-à-vis the party responsible, such as the implementation of control measures, support in the prevention and avoidance of a risk or the implementation of sector-specific or cross-sector initiatives to which the enterprise is a party,
3. draw up and implement a prevention, cessation or minimisation concept and
4. update its policy statement in accordance with section 6 (2), if necessary.

(4) The Federal Ministry of Labour and Social Affairs is authorised to regulate the details of paragraph (3) by statutory instrument in agreement with the Federal Ministry for Economic Affairs and Energy without the consent of the Bundesrat.

Section 10

Documentation and reporting obligation

(1) The fulfilment of the due diligence obligations pursuant to section 3 must be continuously documented within the enterprise. The documentation must be kept for at least seven years from its creation.

(2) The enterprise must prepare an annual report on the fulfilment of its due diligence obligations in the previous financial year and make it publicly available free of charge on the enterprise's website no later than four months after the end of the financial year for a period of seven years. The report must at least state in a comprehensible manner,

1. whether the enterprise has identified any human rights and environment-related risks or violations of a human rights-related or environment-related obligation, and if so, which ones,
2. what the enterprise has done to fulfil its due diligence obligations with reference to the measures described in sections 4 to 9; this also includes the elements of the policy statement pursuant to section 6 (2) as well as the measures taken by the enterprise as a result of complaints pursuant to section 8 or section 9 (1),
3. how the enterprise assesses the impact and effectiveness of the measures and
4. what conclusions it draws from the assessment for future measures.

(3) If the enterprise has not identified any risk to human rights or environment-related risk and no violation of a human rights-related or an environment-related obligation and has plausibly explained this in its report, no further details as pursuant to paragraph (2) nos. 2 to 4 are required.

(4) Due consideration is to be given to the protection of business and trade secrets.

Division 3

Civil proceedings

Section 11

Special capacity to sue

(1) Any person claiming to have been violated in a legal position pursuant to section 2 (1) that is of paramount importance may authorise a domestic trade union or non-governmental organisation to bring proceedings to enforce his or her rights in its own capacity.

(2) A trade union or non-governmental organisation may be only authorised under paragraph (1) if it maintains a permanent presence of its own and, in accordance with its statutes, is not engaged commercially and not only temporarily in the realisation of human rights or corresponding rights in the national law of a state.

Division 4

Monitoring and enforcement by the authorities

Subdivision 1

Report audit

Section 12

Submission of the report

(1) The report pursuant to section 10 (2) sentence 1 must be submitted in German and electronically via an electronic/digital access provided by the competent authority.

(2) The report must be submitted no later than four months after the end of the financial year to which it relates.

Section 13

Report audit by the authorities; authorisation to issue statutory instruments

(1) The competent authority checks whether

1. the report pursuant to section 10 (2) sentence 1 has been provided and
2. the requirements according to section 10 (2) and (3) have been complied with.

(2) If the requirements according to section 10 (2) and (3) have not been met, the competent authority may demand that the enterprise rectify the report within a reasonable period of time.

(3) The Federal Ministry of Labour and Social Affairs is authorised to regulate the following procedures in more detail by statutory instrument in agreement with the Federal Ministry for Economic Affairs and Energy without the consent of the Bundesrat:

1. the procedure for submitting the report pursuant to section 12, and
2. the procedure for report audits by the authorities in accordance with paragraphs (1) and (2).

Subdivision 2

Risk-based control

Section 14

Action taken by the authorities; authorisation to issue statutory instruments

(1) The competent authority will take action:

1. ex officio, in the proper exercise of its discretion,
 - a) to monitor compliance with the obligations under sections 3 to 10 (1) with regard to possible human rights and environment-related risks as well as violations of a human rights-related or environment-related obligation and
 - b) to detect, end and prevent violations of obligations under letter a;
2. upon request, if the person making the request makes a substantiated claim
 - a) that he or she has been violated in his or her protected legal position as a result of the non-fulfilment of an obligation contained in sections 3 to 9 or
 - b) that a violation referred to in letter a is imminent.

(2) The Federal Ministry of Labour and Social Affairs is authorised to regulate in more detail the procedure for risk-based control pursuant to paragraph (1) and sections 15 to 17 by statutory instrument in agreement with the Federal Ministry for Economic Affairs and Energy without the consent of the Bundesrat.

Section 15

Orders and measures

The competent authority makes the appropriate and necessary orders and takes the appropriate and necessary measures to detect, end and prevent violations of the obligations under sections 3 to 10 (1). It may in particular

1. summon people,
2. order the enterprise to submit, within three months of the notification of the order, a corrective action plan, including clear timelines for its implementation and

3. require the enterprise to take specific action to fulfil its obligations.

Section 16

Access rights

Insofar as this is necessary for the performance of the duties pursuant to section 14, the competent authority and its representatives are authorised

1. to enter and inspect the enterprise's premises, offices and commercial buildings during normal business or operating hours and
2. to inspect and examine, within normal business or operating hours, the enterprise's business documents and records from which it is possible to deduce whether the due diligence obligations under sections 3 to 10 (1) have been complied with.

Section 17

Obligation to provide information and surrender documents

(1) Enterprises and persons summoned pursuant to section 15 sentence 2 no. 1 are obliged to provide the competent authority, upon request, with the information and to surrender the documents required by the authority to carry out the duties assigned to it by this Act or on the basis of this Act. The obligation also extends to information on affiliated enterprises (section 15 of the Stock Corporation Act), direct and indirect suppliers and the surrender of documents of these enterprises insofar as the enterprise or person obliged to provide information or surrender documents has the information at its disposal or is in a position to obtain the requested information due to existing contractual relationships.

(2) The information to be provided and documents to be surrendered pursuant to paragraph (1) include in particular

1. information and evidence to determine whether an enterprise falls within the scope of this Act,
2. information and evidence on the fulfilment of the obligations according to sections 3 to 10 (1) and
3. the names of the persons responsible for monitoring the enterprise's internal processes for fulfilling the obligations under sections 3 to 10 (1).

(3) Any person obliged to provide information in accordance with paragraph (1) may refuse to provide information in response to questions if the response would expose them or one of the relatives referred to in section 52 (1) of the Code of Criminal Procedure (Strafprozessordnung) to the risk of criminal prosecution or proceedings under the Regulatory Offences Act (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten). The person obliged to provide information is to be informed of their right to refuse to provide information. Other statutory rights to refuse to provide information or to give evidence as well as statutory duties of confidentiality remain unaffected.

Section 18

Obligation to tolerate and cooperate

The enterprises must tolerate the measures of the competent authority and its representatives and support them in the implementation of the measures. Sentence 1 also applies to the enterprise owners and their representatives, and in the case of legal persons, to the persons appointed to represent them by law or under the legal person's statutes.

Subdivision 3

Competent authority, handouts, accountability report

Section 19

Competent authority

(1) The Federal Office for Economic Affairs and Export Control is responsible for the official monitoring and enforcement under this Division. The Federal Ministry for Economic Affairs and Energy is responsible for the legal and technical supervision of the Federal Office for Economic Affairs and Export Control with regard to the tasks under this Act. The Federal Ministry for Economic Affairs and Energy exercises the legal and technical supervision in agreement with the Federal Ministry of Labour and Social Affairs.

(2) The competent authority takes a risk-based approach in the performance of its tasks.

Section 20

Handouts

The competent authority publishes cross-sectoral or sector-specific information, assistance and recommendations on compliance with this Act in consultation with the authorities concerned. The information, assistance or recommendations require the approval of the Federal Foreign Office prior to publication insofar as foreign policy concerns are affected.

Section 21

Accountability report

(1) The competent authority pursuant to section 19 (1) sentence 1 reports once a year on its monitoring and enforcement activities pursuant to Division 4 carried out in the previous calendar year. The respective report is to be prepared for the first time for the year 2022 and is to be published on the website of the competent authority.

(2) The reports is to refer to and explain any violations identified and remedial measures ordered as well as contain an evaluation of the submitted enterprise reports according to section 12, without naming the respective enterprises concerned.

Division 5

Public procurement

Section 22

Exclusion from the award of public contracts

(1) Enterprises that have been fined in accordance with section 24 (2) for a violation under section 24 (1) that has been established by final and binding decision shall, as a rule, be excluded from participation in a procedure for the award of a supply, works or service contract by the contracting authorities referred to in sections 99 and 100 of the Act against Restraints of Competition (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen) until they have proved that they have cleared themselves in accordance with section 125 of the Act against Restraints of Competition. The exclusion pursuant to sentence 1 may only take place within an appropriate period of up to three years.

(2) An exclusion according to paragraph (1) requires a violation that has been established by final and binding decision carrying a fine of at least one hundred and seventy-five thousand euros. Notwithstanding sentence 1

1. in the cases of section 24 (2) sentence 2 in conjunction with section 24 (2) sentence 1 no. 2, a violation that has been established by final and binding decision carrying a fine of at least 1 million five hundred thousand euros,
2. in the cases of section 24 (2) sentence 2 in conjunction with section 24 (2) sentence 1 no. 1, a violation that has been established by final and binding decision carrying a fine of at least two million euros and
3. in the cases of section 24 (3), a violation that has been established by final and binding decision carrying a fine of at least 0.35 per cent of the average annual turnover is required.

(3) The applicant is to be heard before the decision on exclusion is taken.

Division 6

Financial penalty and administrative fine

Section 23

Financial penalty

Notwithstanding section 11 (3) of the Administrative Enforcement Act (Verwaltungsvollstreckungsgesetz), the amount of the financial penalty in administrative enforcement proceedings by the competent authority under section 19 (1) sentence 1 is up to 50,000 euros.

Section 24

Provisions on administrative fines

- (1) A person has committed a regulatory offence when he or she, intentionally or by negligence,
1. contrary to section 4 (3) sentence 1, fails to ensure that a determination referred to therein has been made,
 2. contrary to section 5 (1) sentence 1 or section 9 (3) no. 1, does not carry out a risk analysis, does not carry it out correctly, completely or in time,
 3. contrary to section 6 (1), does not take a preventive measure or does not take it in time,
 4. contrary to section 6 (5) sentence 1, section 7 (4) sentence 1 or section 8 (5) sentence 1, does not carry out a review or does not carry it out in time,
 5. contrary to section 6 (5) sentence 3, section 7 (4) sentence 3 or section 8 (5) sentence 2, fails to update a measure or fails to update it in time,
 6. contrary to section 7 (1) sentence 1, fails to take remedial action or fails to take such action in time,
 7. contrary to
 - a) section 7 (2) sentence 1 or
 - b) section 9 (3) no. 3fails to draw up a concept or draw it up in time, or fails to implement it or implement it in time,
 8. contrary to section 8 (1) sentence 1, also in conjunction with section 9 (1), fails to ensure that a complaints procedure is in place,
 9. contrary to section 10 (1) sentence 2, fails to keep documentation or does not keep it for at least seven years,
 10. contrary to section 10 (2) sentence 1, fails to prepare a report correctly,
 11. contrary to section 10 (2) sentence 1, fails to make a report referred to therein publicly available or fails to do so in time,

12. contrary to section 12, does not submit a report or does not submit it in time or

13. fails to comply with an enforceable order pursuant to section 13 (2) or section 15 sentence 2 no. 2.

(2) The regulatory offence may be punished

1. in the cases referred to in paragraph (1)

a) nos. 3, 7 letter b and no. 8

b) nos. 6 and 7 letter a

with a fine of up to eight hundred thousand euros,

2. in the cases of paragraph (1) nos. 1, 2, 4, 5 and 13, with an administrative fine of up to five hundred thousand euros and

3. in the other cases referred to in paragraph (1), with an administrative fine of up to one hundred thousand euros.

In the cases of sentence 1 nos. 1 and 2, section 30 (2) sentence 3 of the Regulatory Offences Act applies.

(3) In the case of a legal person or association of persons with an average annual turnover of more than 400 million euros, a regulatory offence under paragraph (1) nos. 6 or 7 (a) may be punished with an administrative fine of up to 2 per cent of the average annual turnover in derogation from paragraph (2) sentence 2 in conjunction with sentence 1 no. 1 (b). The calculation of the average annual turnover of the legal person or association of persons is based on the worldwide turnover of all natural and legal persons as well as all associations of persons in the last three financial years preceding the decision by the authority insofar as these persons and associations of persons operate as an economic unit. The average annual turnover may be estimated.

(4) The basis for the assessment of the administrative fine for legal persons and associations of persons is the significance of the regulatory offence. The economic circumstances of the legal person or association of persons are to be taken into account in the assessment. In the assessment, the circumstances are to be weighed up insofar as they speak for and against the legal person or association of persons. The following is to be taken into consideration, among other things:

1. the charge against the perpetrator of the regulatory offence,

2. the motives and objectives of the perpetrator of the regulatory offence,

3. significance, extent and duration of the regulatory offence,

4. the type of execution of the regulatory offence, in particular the number of perpetrators and their position in the legal person or association of persons,

5. the effects of the regulatory offence,

6. previous regulatory offences for which the legal person or association of persons is responsible pursuant to section 30 of the Regulatory Offences Act, also in conjunction with section 130 of the Regulatory Offences Act, as well as precautions taken before the regulatory offence to prevent and detect regulatory offences,

7. the efforts taken by the legal person or association of persons to detect the offence and to repair the damage, as well as precautions taken after the regulatory offence to prevent and detect regulatory offences,

8. the consequences of the regulatory offence suffered by the legal person or association of persons.

(5) The administrative authority within the meaning of section 36 (1) no. 1 of the Regulatory Offences Act is the Federal Office for Economic Affairs and Export Control. Section 19 (1) sentences 2 and 3 apply to the legal and technical supervision of the Federal Office.

Annex

(to section 2 (1), section 7 (3) sentence 2)

Conventions

1. Convention No. 29 of the International Labour Organization of 28 June 1930 concerning Forced or Compulsory Labour (Federal Law Gazette 1956 II pp. 640, 641) (ILO Convention No. 29)
2. Protocol of 11 June 2014 to Convention No. 29 of the International Labour Organization of 28 June 1930 concerning Forced or Compulsory Labour (Federal Law Gazette 2019 II pp. 437, 438)
3. Convention No. 87 of the International Labour Organization of 9 July 1948 concerning Freedom of Association and Protection of the Right to Organise (Federal Law Gazette 1956 II pp. 2072, 2071), as amended by the Convention of 26 June 1961 (Federal Law Gazette 1963 II pp. 1135, 1136) (ILO Convention No. 87)
4. Convention No. 98 of the International Labour Organization of 1 July 1949 concerning the Application of the Principles of the Right to Organise and to Bargain Collectively (Federal Law Gazette 1955 II pp. 1122, 1123), as amended by the Convention of 26 June 1961 (Federal Law Gazette 1963 II pp. 1135, 1136) (ILO Convention No. 98)
5. Convention No. 100 of the International Labour Organization of 29 June 1951 concerning Equal Remuneration for Men and Women Workers for Work of Equal Value (Federal Law Gazette 1956 II pp. 23, 24) (ILO Convention No. 100)
6. Convention No. 105 of the International Labour Organization of 25 June 1957 concerning the Abolition of Forced Labour (Federal Law Gazette 1959 II pp. 441, 442) (ILO Convention No. 105)
7. Convention No. 111 of the International Labour Organization of 25 June 1958 concerning Discrimination in Respect of Employment and Occupation (Federal Law Gazette 1961 II pp. 97, 98) (ILO Convention No. 111)
8. Convention No. 138 of the International Labour Organization of 26 June 1973 concerning the Minimum Age for Admission to Employment (Federal Law Gazette 1976 II pp. 201, 202) (ILO Convention No. 138)
9. Convention No. 182 of the International Labour Organization of 17 June 1999 concerning the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour (Federal Law Gazette 2001 II pp. 1290, 1291) (ILO Convention No. 182)
10. International Covenant of 19 December 1966 on Civil and Political Rights, (Federal Law Gazette 1973 II pp. 1533, 1534)
11. International Covenant of 19 December 1966 on Economic, Social and Cultural Rights (Federal Law Gazette 1973 II pp. 1569, 1570)
12. Minamata Convention on Mercury of 10 October 2013 (Federal Law Gazette 2017 II p. 610, 611) (Minamata Convention)

13. Stockholm Convention of 23 May 2001 on Persistent Organic Pollutants (Federal Law Gazette 2002 II pp. 803, 804) (POPs Convention), last amended by the decision of 6 May 2005 (Federal Law Gazette 2009 II pp. 1060, 1061)

14. Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal of 22 March 1989 (Federal Law Gazette 1994 II pp. 2703, 2704) (Basel Convention), as last amended by the Third Ordinance amending Annexes to the Basel Convention of 22 March 1989 of 6 May 2014 (Federal Law Gazette II pp. 306/307).

Article 2

Amendment of the Act against Restraints of Competition

In section 124 (2) of the Act against Restraints of Competition (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen) in the version promulgated on 26 June 2013 (Federal Law Gazette I pp. 1750, 3245), as last amended by Article 1 of the Act of 9 March 2021 (Federal Law Gazette I p. 327), after the words “section 19 of the Minimum Wage Act (Mindestlohngesetz)” the word “and” is replaced by a comma and the words “and section 22 of the Act on Corporate Due Diligence Obligations in Supply Chains of ... [insert: date of execution and citation in the Federal Law Gazette]” are inserted after the words “section 21 of the Act to Combat Undeclared Work and Illegal Work (Schwarzarbeitsbekämpfungsgesetz)”.

Article 3

Amendment of the Competition Register Act (Wettbewerbsregistergesetz)

The Competition Register Act (Wettbewerbsregistergesetz) of 18 July 2017 (Federal Law Gazette I p. 2739), as last amended by Article 10 of the Act of 18 January 2021 (Federal Law Gazette I p. 2), is amended as follows:

1. Section 2 (1) is amended as follows:

a) In number 2 letter e, after the words “has been”, the comma and the word “or” are replaced by a semicolon.

b) In number 3, the full stop at the end is replaced by a semicolon and the word “or”.

c) The following number 4 is added:

“4. final and binding decisions imposing administrative fines for regulatory offences pursuant to section 24(1) of the Act on Corporate Due Diligence Obligations in Supply Chains of ... [insert: date of execution and citation in the Federal Law Gazette] if an administrative fine of at least one hundred and seventy-five thousand euros has been imposed.”.

2. In section 3 the following paragraph (4) is added:

“(4) For the purpose of checking and completing the data referred to in paragraph (1) number 4, the registry authority may request that the Federal Central Tax Office transmit the valid VAT identification number of an enterprise that has been entered or is to be entered in the competition register. In the request, the registry authority must state the name or enterprise name as well as the legal form and address of the enterprise concerned. Section 27a (2) sentence 2 of the Value Added Tax Act (Umsatzsteuergesetz) remains unaffected.”.

Article 4

Amendment of the Works Constitution Act (Betriebsverfassungsgesetz)

In section 106 (3) of the Works Constitution Act in the version promulgated on 25 September 2001 (Federal Law Gazette I p. 2518), as last amended by Article 6 of the Act of 20 May 2020 (Federal Law Gazette I p. 1044), the following number 5b is inserted after number 5a:

“5b Issues of corporate due diligence in supply chains pursuant to the Act on Corporate Due Diligence Obligations in Supply Chains;”.

Article 5

Entry into force

(1) Subject to paragraph (2), this Act enters into force on 1 January 2023.

(2) Section 13 (3), section 14 (2) and sections 19 to 21 of the Act on Corporate Due Diligence Obligations in Supply Chains enter into force on the day after promulgation.

The constitutional rights of the Bundesrat have been observed.

The above Act is hereby executed. It is to be promulgated in the Federal Law Gazette.

Berlin, 16 July 2021

The Federal President

Steinmeier

The Federal Chancellor

Dr. Angela Merkel

The Federal Minister
of Labour and Social Affairs
Hubertus Heil

The Federal Minister
for Economic Cooperation and Development
Gerd Müller

The Federal Minister
for Economic Affairs and Energy
Peter Altmaier

Tedarik Zincirlerinde Şirketlerin Özen Yükümlülüğü Hakkında Kanun^{1,2,3,4}

16 Temmuz 2021

Federal Meclis aşağıdaki Kanunu kabul etti:

Madde 1

Tedarik Zincirlerinde Şirketlerin İnsan Hakları İhlallerini Önlemeye Yönelik Özen Yükümlülüğü Hakkında Kanun

(Tedarik Zincirleri Özen Yükümlülüğü Yasası – LkSG)

Bölüm 1

Genel Hükümler

§ 1

Kapsam

(1) Bu Kanun hükümleri hukuki şekline bakılmaksızın,

1. Yönetim merkezi, merkez şubesi, idari merkezi veya şirket sözleşmesinde yer alan merkezi yurt içinde bulunan ve
2. Yurt dışına gönderilen işçiler de dâhil olmak üzere yurt içinde kural olarak en az 3.000 işçi istihdam eden şirketler için uygulanır.

Cümle 1 numara 1'e bakılmaksızın, bu Kanun, hukuki şekli ne olursa olsun;

1. Ticaret Kanunu'nun 13d maddesine göre yurt içinde şubesi bulunan
2. Yurt içinde kural olarak en az 3.000 işçi istihdam eden şirketler için de

uygulanır.

¹ Kanun Köksal Avukatlık Ortaklığı avukatları Prof. Dr. Mehmet Köksal, Av. Sıla Şahin ve Stj. Av. Elif Girgin tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Dipnotlar yazarlara aittir.

² Bu Kanunun kısa adı LkSG'dir.

³ Federal Resmi Gazete Basım Yılı 2021 Bölüm I No. 46, Bonn 22 Temmuz 2021.

⁴ Kanun metninin Almanca orijinalinde yer alan "Sorgfaltspflicht" teriminin "özen yükümlülüğü" olarak tercüme edilmesi tarafımızca uygun görülmüştür. Kanunun İngilizce metninde aynı terim „Due Diligence Obligations“ olarak yer almaktadır. „Türkçede “Due” kelimesi “uygun”, “gerekli”, “makul”, “Diligence” kelimesi ise “basiretli”, “tedbirli” anlamına gelmektedir. “Due Diligence” kavramı için “Black’s Law Dictionary”; “her olayın kendine özgü şartlarına ve özelliklerine göre değerlendirmek kaydı ile benzer şartların varlığı halinde makul ve tedbirli bir kişiden beklenebilecek şekilde basiretli, dikkatli, sürekli ve özenli olan faaliyet veya davranış” şeklinde bir tanımlama ihtiva etmektedir. (...) Due Diligence kavramı, gerekli, makul ve lazım olan dikkat ve özen şeklinde tercüme edilebilir, Arıkan Mustafa, Due Diligence Kavramı ve Şirket Birleşme ve Devralma Sözleşmelerinde Satıcının Sorumluluğu Hakkında TBK Hükümleri Çerçevesinde Değerlendirmeler, MÜHF - HAD, C.22, S., Sayfa 268 (<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/274343>).“ Ayrıca bakınız: Tiryaki Betül, Özen Yükümlülükleri ile Sözleşmeden Doğan Koruma Yükümlülüklerinin İspat Yükü Bakımından Karşılaştırılması, EÜHFD, C. XII, S. 3–4 (2008), Sayfa 272.

Ocak 2024 tarihinden itibaren cümle 1 numara 2 ve cümle 2 numara 2’de öngörülen asgari işçi sayısı için belirlenen eşik değeri 1.000 olacaktır.

- (2) Geçici işçi çalıştıran şirketin⁵ işçi sayısı hesaplanırken (fıkra 1 cümle 1 numara 2 ve cümle 2 numara 2) geçici işçilerin sayısı, görev süreleri altı ayı aşıyorsa dikkate alınır.
- (3) Yurt dışına gönderilen işçiler de dâhil olmak üzere, bağlı şirketlerde (Paylı Ortaklıklar Kanunu madde 15) üst şirketin⁶ işçi sayısı hesaplanırken (fıkra 1 cümle 1 numara 2), şirketler topluluğuna ait tüm şirketlerin yurt içindeki mensupları dikkate alınır.

§ 2

Tanımlar

- (1) Bu Kanun bakımından korunan hukuki konular, Ekin 1. ila 11. numaralarında listelenen insan haklarının korunmasına ilişkin sözleşmelerden doğan haklardır.
- (2) Bu Kanun bakımından insan haklarıyla ilgili bir risk, fiili koşullar temelinde 1. fıkrada yer alan hukuki konunun korunması için aşağıdaki yasaklardan birinin ihlal edilmesi açısından yeterli olasılığın bulunduğu bir durumdur:
 1. İstihdam yaşının 15’ten az olmamasını öngören istihdam yeri hukukuna göre, zorunlu eğitimin sona erdiği yaşın altındaki bir çocuğun çalıştırılmasının yasaklanması (bu hüküm, istihdam yeri hukukunun Uluslararası Çalışma Örgütü’nün 26 Haziran 1973 tarihli İstihdama Kabulde Asgari Yaşa İlişkin 138 Sayılı Sözleşme’nin⁷ (Federal Resmi Gazete 1976 II S. 201, 202) 2. maddesinin 4. fıkrası ve 4. ila 8. maddeleri uyarınca izin verilen asgari istihdama kabul yaşından farklı olması halinde geçerli değildir);
 2. 18 yaşın altındaki çocuklar için en kötü biçimlerdeki çocuk işçiliğinin yasaklanması; Uluslararası Çalışma Örgütü’nün 17 Haziran 1999 tarihli 182 Sayılı En Kötü Biçimlerdeki Çocuk İşçiliğinin Yasaklanması ve Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Acil Eylem Sözleşmesi’nin (Federal Resmi Gazete 2001 II s. 1290, 1291)⁸ 3. maddesine göre:
 - a) Çocukların alım-satımı ve ticareti, borç karşılığı veya bağımlı olarak çalıştırılması ve askerî çatışmalarda çocukların zorla ya da zorunlu tutularak kullanılmasını da içerecek şekilde zorla ya da mecburî çalıştırılmaları gibi kölelik ve kölelik benzeri uygulamaların tüm biçimlerini,
 - b) Çocuğun fuhuşta, pornografik yayınların üretiminde veya pornografik gösterilerde kullanılmasını, bunlar için tedarikini ya da sunumunu,
 - c) Çocuğun özellikle uyuşturucu maddelerin üretimi ve ticareti gibi yasal olmayan faaliyetlerde kullanılmasını, bunlar için tedarikini ya da sunumunu,

⁵ Bu maddede yer alan „Entleihunternehmen“ terimi, „geçici işçi çalıştıran şirket“ olarak tercüme edilmiştir. İşbu Kanun maddesi bakımından anlatılmak istenen iş ilişkisi, geçici iş ilişkisidir. Bu sebeple 4857 sayılı İş Kanunu madde 7’de yer alan „geçici işçi çalıştıran işveren“ teriminden hareketle bu tercüme tarafımızca uygun görülmüştür. Ayrıca bakınız: Köksal Mehmet, Grundzüge des Arbeits- und Arbeitssicherheitsrechts mit der Übersetzung des türkischen Arbeitsgesetzes, Februar 2021, S. 87.

⁶ Bu maddede yer alan „Obergesellschaft“ terimi, „üst şirket“ olarak tercüme edilmiştir, bkz; Tütüncü Muharrem, Hâkim Şirketin Azınlığın Paylarını Satın Alma Hakkı (Squeeze-out), İstanbul Kültür Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Şubat 2016, S. 104 (<https://openaccess.iku.edu.tr/bitstream/handle/11413/1340/>).

⁷ <https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/TUTANAK/TBMM/d20/c044/tbmm20044047ss0211.pdf>

⁸ <https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/TUTANAK/TBMM/d21/c053/tbmm21053049ss0457.pdf>

- d) Doğası veya gerçekleştirildiği koşullar itibariyle çocukların sağlık, güvenlik veya ahlaki gelişimleri açısından zararlı olan işi

kapsar.

3. Kişileri zorla çalıştırma yasağı (bu, herhangi bir kişinin ceza tehdidi altında ve borç köleliği veya insan kaçakçılığı gibi sebeplerle bu kişinin tam isteği olmadan mecbur edildiği tüm iş veya hizmetleri kapsar; zorla çalıştırmadan hariç tutulan iş veya hizmetler, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 28 Haziran 1930 tarihli 29 No'lu Cebri veya Mecburi Çalıştırma Hakkında Sözleşme'nin 2. maddesinin 2. Fıkrası (Federal Resmi Gazete 1956 II S. 640,641)⁹ veya 19 Aralık 1966 tarihli Siyasi ve Medeni Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin 8. maddesinin b ve c bentleri (Federal Resmi Gazete 1973 II S. 1533, 1534) uyarınca öngörülen iş veya hizmetlerdir);
4. İşyeri ortamında, özellikle aşırı ekonomik veya cinsel sömürü ve aşağılama yoluyla, her türlü köleliğin, köle benzeri uygulamaların, serfliğin veya diğer tahakküm veya baskı biçimlerinin yasaklanması;
5. Özellikle aşağıdaki durumlar nedeniyle iş kazası riski veya işle ilgili sağlık tehlikelerinin ortaya çıkması halinde, yürürlükteki istihdam yeri hukuku kapsamında geçerli olan iş güvenliği yükümlülüklerine riayet etmeme yasağı:
- a) İş yeri ve iş ekipmanlarının sağlanması ve bakımında güvenlik standartlarının açıkça yetersiz kalması,
- b) Kimyasal, fiziksel veya biyolojik maddelerin etkilerinden kaçınmak için uygun koruyucu önlemlerin eksikliği,
- c) Özellikle çalışma saatleri ve dinlenme araları açısından uygun olmayan iş organizasyonu sebebiyle aşırı fiziksel ve zihinsel yorgunluğu önleyici tedbirlerin eksikliği veya
- d) Çalışanların yetersiz eğitim ve öğretimi;
- 6.
- a) İşçilerin özgürce sendika kurabileceği veya sendikaya üye olabileceği,
- b) Sendika kurma, sendikaya girme ve üye olmanın haksız ayrımcılık veya misilleme gerekçesi olarak kullanılamayacağı,
- c) Grev ve toplu pazarlık hakkı da dâhil olmak üzere; sendikaların serbestçe ve yürürlükteki istihdam yeri hukukuna uygun olarak faaliyet göstermelerine izin verildiği sendikal özgürlüğe uymama yasağı;
7. İstihdamın şartları bakımından gerekçelendirilmediği sürece, ulusal ve etnik köken, sosyal köken, sağlık durumu, engellilik, cinsel yönelim, yaş, cinsiyet, siyasi görüş, din veya dünya görüşü gibi sebeplerle istihdamda eşit olmayan muamelede bulunma (ayrımcılık) yasağı (eşit olmayan muamele (ayrımcılık), özellikle, eşit değerdeki iş için eşit olmayan ücretlendirmeyi içerir);

⁹ https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc081/kanuntbmmc081/kanuntbmc08104333.pdf

8. Adil (makul) bir ücretten mahrum bırakılma yasağı; adil bir ücret en azından yürürlükteki hukuka göre belirlenen asgari ücrettir ve her halükarda istihdam yeri hukukuna dayanır;
9.
 - a) Gıdaların muhafaza ve üretimi için doğal yapıyı önemli ölçüde bozan,
 - b) Bir kişinin güvenli içme suyuna erişimini engelleyen,
 - c) Bir kişinin sıhhi müesseselere erişimini güçleştiren ya da ortadan kaldıran veya
 - d) Bir kişinin sağlığına zarar veren,

zararlı toprak tahribatına, su kirliliğine, hava kirliliğine, zararlı gürültü emisyonuna veya aşırı su tüketimine yol açma yasağı;

10. Kullanımı bir kişinin geçimini güvence altına alan arazi, orman ve suyun edinimi, geliştirilmesi veya diğer kullanımlarında yasadışı tahliye yasağı ve arazi, orman ve sudan hukuka aykırı olarak yoksun bırakılma yasağı;
11. Güvenlik güçlerinin konuşlandırılmasında şirket tarafından talimat veya denetim eksikliği nedeniyle
 - a) İşkence ve zalimane, insanlık dışı veya aşağılayıcı muamele yasağının göz ardı edilmesi,
 - b) Hayati ve uzvi yaralanma veya
 - c) Dernekleşme özgürlüğünün ve sendikal özgürlüğün zedelenmesi

halinde kurumsal projeyi korumak için özel veya kamu güvenlik güçlerini görevlendirme veya bunlardan yararlanma yasağı;

12. Bu maddenin 1. ila 11. numaralarının ötesine geçen icrai bir davranışa veya korunan hukuki bir konumu özellikle ciddi bir şekilde doğrudan etkilemesi muhtemel olan ve tüm koşullar makul bir şekilde değerlendirildiğinde hukuka aykırılığı açıkça ortada olan ihmalî bir davranışa ilişkin yasak.
- (3) Bu Kanun bakımından çevresel bir risk, fiili koşullar temelinde 3. fıkrada yer alan çevresel bir yükümlülüğün ihlali için aşağıdaki yasaklardan birine aykırılık açısından yeterli olasılığın bulunduğu bir durumdur:
 1. 10 Ekim 2013 tarihli Cıvaya ilişkin Minamata Sözleşmesi'nin (Federal Resmi Gazete 2017 II S. 610, 611) 4. maddesinin 1. fıkrası ve Ek A Kısım I uyarınca cıva içeren ürünlerin imalatının yasaklanması (Minamata Sözleşmesi)¹⁰ ;
 2. Minamata Sözleşmesi'nin 5. maddesinin 2. fıkrası ve Ek B Bölüm I uyarınca cıva ve cıva bileşiklerinin üretim işlemlerinde Sözleşme' de ilgili ürün ve süreçler için belirtilen kaldırma tarihinden itibaren kullanılması yasağı;
 3. Minamata Sözleşmesi'nin 11. maddesinin 3. fıkrası hükümlerine aykırı olarak cıva atıklarının işlenmesi yasağı;
 4. 23 Mayıs 2001 tarihli Kalıcı Organik Kirleticilere İlişkin Stockholm Sözleşmesi'nin¹¹ (Federal Resmi Gazete 2002 II S. 803, 804) (POPs-Sözleşmesi) 3. maddesinin 1. fıkrasının a bendi ve Stockholm Sözleşmesi Ek A'ya göre kimyasalların üretimi ve

¹⁰ <https://civasizturkiye.com/belgeler/minamata-sozlesmesi-tr.pdf>

¹¹ https://webdosya.csb.gov.tr/db/kimyasallar/editor/dosya/StockholmSozlesmesiMetni_Tr_V1.pdf

kullanımı yasağı; en son 6 Mayıs 2005 tarihli (Federal Resmi Gazete 2009 II S. 1060, 1061) Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nin 20 Haziran 2019 tarihli kalıcı organik kirleticilere ilişkin (26 Mayıs 2019 tarihli Resmi Gazete L 169, S. 45) 2019/2021 sayılı yönetmelik versiyonunda 16 Aralık 2020 tarihli 2021/277 sayılı yetkilendirilen tüzük komisyonu kararı ile değiştirilmiştir.

5. Kalıcı Organik Kirleticilere İlişkin Stockholm Sözleşmesi'nin 6. maddesinin 1. fıkrasının d numarasının i. ve ii. bentlerinin hükümleri uyarınca yürürlükteki hukuk sisteminde geçerli olan düzenlemelere uygun olarak, atıkların çevre dostu olmayan şekilde taşınması, toplanması, depolanması ve bertaraf edilme yasağı.
6.
 - a) Tehlikeli atıkların ve diğer atıkların ithalini yasaklamış bulunan tarafa,
 - b) Basel Sözleşmesi madde 2 numara 11 anlamında bu ithalatçı ülke bu tehlikeli atığın ithalatını yasaklamadığı takdirde belirli ithalata yazılı onay vermemiş bir ithalatçı ülkeye (Basel Sözleşmesi madde 4 fıkra 1 c bendi),
 - c) Basel Sözleşmesine taraf olmayan bir ülkeye (Basel Sözleşmesi madde 4 fıkra 5),
 - d) Bu tür tehlikeli atıkların veya diğer atıkların bu ülkede veya başka bir yerde çevreye duyarlı bir şekilde işlenmemesi durumunda ithalatçı bir ülkeye (Basel Sözleşmesi madde 4 fıkra 8 cümle 1),

en son 6 Mayıs 2014 tarihinde 22 Mart 1989 tarihli Basel Sözleşmesi Eklerinin Değiştirilmesine İlişkin Üçüncü Yönetmelik (Federal Resmi Gazete, II s. 306, 307) uyarınca değiştirilen 22 Mart 1989 tarihli Tehlikeli Atıkların Sınırlar Ötesi Taşınması ve Bertaraf Edilmesinin Kontrolüne İlişkin Basel Sözleşmesi'nin 1. maddesinin 1. fıkrası anlamında tehlikeli atıkların ve 1. maddenin 2. fıkrası anlamında diğer atıkların ihracına ve 19 Ekim 2020 tarihli 2020/2174 sayılı yetkilendirilmiş tüzük (22.12.2020 tarihli Resmi Gazete L 190, S. 11) ile değiştirilmiş Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nin 14 Haziran 2006 tarih ve 1013/2006 numaralı atık sevkiyatlarına (12.7.2016 tarihli Resmi Gazete L 190, S. 1) ilişkin yasağ;

7. Basel Sözleşmesi Ek VII'de listelenen ülkelere Ek VII'de listelenmeyen ülkelere tehlikeli atık ihracatı yasağı (Basel Sözleşmesi madde 4A, 1013/2006 sayılı AB Tüzüğü madde 36) ve
8. Basel Sözleşmesine taraf olmayan bir ülkeden tehlikeli atık ve diğer atıkların ithalatı yasağı (Basel Sözleşmesi madde 4 fıkra 5).
- (4) Bu Kanun bakımından insan haklarıyla ilgili bir yükümlülüğün ihlali, fıkra 2 numara 1 ila 12'de belirtilen bir yasağın ihlali. Bu Kanun bakımından bir çevresel yükümlülüğün ihlali, fıkra 3 numara 1 ila 8'de belirtilen bir yasağın ihlali.
- (5) Bu Kanun bakımından tedarik zinciri, bir şirketin tüm ürün ve hizmetlerini ifade eder. Tedarik zinciri, hammaddenin çıkarılmasından nihai müşteriye teslimine kadar ürünlerin imalatı ve hizmetlerin yerine getirilmesi için gerekli olan yurt içi ve yurt dışındaki tüm adımları kapsar ve
 1. Bir şirketin kendi iş alanındaki faaliyetini,
 2. Doğrudan bir tedarikçinin faaliyetini ve
 3. Ara tedarikçinin faaliyetini

içerir.

- (6) Bu Kanun bakımından bir şirketin kendi faaliyet alanı, onun şirket amacına ulaşmak için yaptığı her türlü faaliyeti kapsar. Yurt içinde veya yurt dışında bir yerde gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğine bakılmaksızın, ürünlerin üretilmesi ve değerlendirilmesi ve hizmet sağlanması için her türlü faaliyeti kapsar. Bağlı şirketlerde üst şirketin, şirketler topluluğuna ait şirket üzerinde belirleyici bir etkisi varsa, üst şirketin kendi faaliyet alanı, şirketler topluluğuna ait bir şirketi de kapsar.
- (7) Bu Kanun bakımından doğrudan tedarikçi, şirketin ürününün imalatı veya ilgili hizmetin sağlanması ve bu hizmetten faydalanılması için tedarik faaliyeti gerekli olan malların teslimi veya hizmetlerin sağlanmasına ilişkin bir sözleşmenin ortağıdır.
- (8) Bu Kanun bakımından ara tedarikçi, doğrudan tedarikçi olmayan ve şirketin ürününün imalatı veya ilgili hizmetin sağlanması ve bu hizmetten faydalanılması için tedarik faaliyeti gerekli olan bir şirkettir.

Bölüm 2

Özen Yükümlülüğü

§ 3

Özen Yükümlülüğü

- (1) Şirketler kendi tedarik zincirlerinde insan haklarına yönelik veya çevresel riskleri önlemek, en aza indirmek veya insan hakları ihlallerini veya çevresel yükümlülükleri sona erdirmek amacıyla, Kanun'un bu bölümünde belirtilen insan haklarına ve çevreye yönelik özen yükümlülüklerini uygun bir şekilde gözetmekle yükümlüdür. Özen yükümlülüğü şunları kapsar:
 1. Bir risk yönetiminin tesis edilmesi (madde 4 fıkra 1),
 2. Şirket içi yetki alanının belirlenmesi (madde 4 fıkra 3),
 3. Düzenli risk analizinin uygulanması (madde 5),
 4. Bir ilkesel bildirme sunulması (madde 6 fıkra 2),
 5. Kendi faaliyet alanında (madde 6 fıkra 1 ve 3) ve doğrudan tedarikçilere (madde 6 fıkra 4) yönelik elverişli önleyici tedbirlerin sağlanması,
 6. İyileştirici tedbirlerin alınması (madde 7 fıkra 1 ila 3),
 7. Bir şikâyet prosedürünün tesis edilmesi (madde 8),
 8. Ara tedarikçiden kaynaklanan risklere ilişkin özen yükümlülüğünün uygulanması (madde 9) ve
 9. Belgelendirme (madde 10 fıkra 1) ve rapor sunma (madde 10 fıkra 2).
- (2) Özen yükümlülüğüne uygun hareket biçimi
 1. Şirketin faaliyet türü ve kapsamına,
 2. Şirketin, insan haklarına yönelik veya çevresel bir riskin veyahut insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülüğü doğrudan ihlale sebebiyet vereni etkileme kabiliyetine¹²,

¹² Kanun metninin Almanca orijinalinde yer alan "Einflussvermögen" teriminin "etkileme kabiliyeti" olarak tercüme edilmesi tarafımızca uygun görülmüştür.

3. İhlalin tipik olarak beklenen ağırlığına, ihlalden geri dönülebilirliğe ve insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülüğün ihlal edilme olasılığına ve ayrıca,
4. Şirketin insan haklarına yönelik veya çevresel riske veyahut insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülüğe nedensel katkısının niteliğine

göre belirlenir.

- (3) Bu kanun kapsamındaki yükümlülüklerin ihlali, medeni hukuktan kaynaklanan herhangi bir sorumluluğa yol açmaz. Bu kanundan bağımsız olarak medeni hukuka dayanan herhangi bir sorumluluk hali saklıdır.

§ 4

Risk Yönetimi

- (1) Şirketler, özen yükümlülüğünün yerine getirilmesi için elverişli ve etkin bir risk yönetimi tesis etmelidirler (madde 3 fıkra 1). Risk yönetimi, elverişli önlemler vasıtasıyla ilgili tüm iş aşamalarında¹³ seyirlerinde sağlanmalıdır.
- (2) Şirketin tedarik zinciri içerisinde bu risklere veya ihlallere neden olması veya katkıda bulunması durumunda, insan haklarına yönelik ve çevresel risklerin belirlenmesini ve en aza indirilmesini ve ayrıca insan hakları veya çevresel yükümlülük ihlallerinin önlenmesini, sona ermesini veya bunların oranının en aza indirilmesini mümkün kılan tedbirler etkili tedbirler olarak kabul edilir.
- (3) Şirket, bir insan hakları sorumlusu tayin ederek, şirket içinde risk yönetiminin denetlenmesinden kimin sorumlu olduğunun belirlenmesini sağlamakla yükümlüdür. Yönetim, sorumlu kişi veya kişilerin çalışmaları hakkında düzenli olarak yılda en az bir kez bilgi edinmek zorundadır.
- (4) Şirket risk yönetim sisteminin kurulması ve uygulanmasında, çalışanlarının, tedarik zincirindeki çalışanların ve şirketin ekonomik faaliyeti aracılığıyla veya kendi tedarik zincirlerindeki bir şirketin ekonomik faaliyeti aracılığıyla korunan hukuki bir konumdan herhangi bir şekilde doğrudan etkilenebilecek kişilerin menfaatlerini gerektiği gibi dikkate almakla yükümlüdür.

§ 5

Risk Analizi

- (1) Risk yönetiminin bir parçası olarak şirket, kendi faaliyet alanından ve ayrıca doğrudan tedarikçilerinden kaynaklanan insan haklarına yönelik ve çevresel risklerin tespiti için 2. ila 4. fıkralara göre uygun bir risk analizi gerçekleştirmelidir. Şirket, doğrudan tedarikçi ilişkisini suiistimal edecek şekilde tasarladıysa veya doğrudan tedarikçiye ilişkin özen yükümlülüğünün gerekliliklerinden kaçınmak amacıyla kanunu dolanmışsa, ara tedarikçi doğrudan tedarikçi olarak kabul edilir.
- (2) Tespit edilen insan haklarına yönelik ve çevresel riskler uygun şekilde ağırlıklarına göre değerlendirilmeli ve önceliklendirilmelidir. Özellikle madde 3 fıkra 2'de belirtilen kriterler esastır.

¹³ Yapılan işin her aşaması anlamında olmak üzere "iş seyirlerinde" olarak da anlaşılmalıdır.

- (3) Şirket, risk analizi sonuçlarının yönetim kurulu veya satın alma departmanı gibi karar verme konusunda yetkili olan kimselere şirket içinde iletilmesini sağlamakla yükümlüdür.
- (4) Risk analizi yılda bir kez ve belirli bir durumla ilgili olarak, şirketin tedarik zincirinde, örneğin yeni ürünlere, projelere veya yeni bir iş alanına girilmesi nedeniyle, önemli ölçüde değişen veya yaygınlaşan bir risk durumunun hesaba katılması gerektiğinde kontrol edilmelidir. Madde 8 fıkra 1 uyarınca bilgilerin işlenmesinden elde edilen bulgular dikkate alınmalıdır.

§ 6

Önleyici Tedbirler

- (1) Bir şirket, bir risk analizi çerçevesinde madde 5'e göre bir risk tespit ederse, 2. ila 4. paragraflar uyarınca elverişli önleyici tedbirleri almalıdır.
- (2) Şirket, insan hakları stratejisine ilişkin bir ilkesel bildirge sunmalıdır. Şirket yönetimi ilkesel bildirge sunmak zorundadır. İlkesel bildirge, bir şirketin insan hakları stratejisi bakımından en azından aşağıdaki unsurları içermelidir:
 1. Şirketin madde 4 fıkra 1, madde 5 fıkra 1, madde 6 fıkra 3 ila 5 ve madde 7 ila madde 10 kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirdiği prosedürün tanımı,
 2. Risk analizi temelinde şirket için öncelikli olarak belirlenen insan haklarına yönelik ve çevresel riskler ve
 3. Tedarik zincirinde şirketin çalışanlarına ve tedarikçilerine yüklediği insan haklarına yönelik ve çevresel beklentilerin risk analizine dayalı olarak belirlenmesi.
- (3) Şirket, özellikle aşağıdakiler olmak üzere, kendi faaliyet alanında elverişli önleyici tedbirleri almakla yükümlüdür:
 1. İlkesel bildirgede belirtilen insan hakları stratejisinin ilgili iş seyirlerinde uygulanması,
 2. Belirlenen risklerin önlenmesi veya en aza indirgenmesi yoluyla uygun tedarik stratejilerinin ve satın alma uygulamalarının geliştirilmesi ve uygulanması,
 3. İlgili faaliyet alanlarında talimlerin yapılması,
 4. İlkesel bildirgede yer alan insan hakları stratejisine uyulmasının kendi faaliyet alanında denetlendiği, risk bazlı kontrol önlemlerinin uygulanması.
- (4) Şirket özellikle aşağıdakiler olmak üzere, doğrudan bir tedarikçiye karşı uygun önleyici tedbirler almakla yükümlüdür:
 1. Doğrudan bir tedarikçi seçerken insan haklarına yönelik ve çevresel beklentilerin dikkate alınması,
 2. Doğrudan bir tedarikçinin, şirket yönetiminin gerektirdiği insan haklarına yönelik ve çevresel beklentilere uyacağına ve bunları tedarik zinciri boyunca elverişli şekilde karşılayacağına dair sözleşmesel güvence,
 3. Numara 2 uyarınca doğrudan tedarikçinin sözleşmesel güvencelerini icra etmek için talimlerin ve ilave eğitimin uygulanması,
 4. Doğrudan tedarikçide insan hakları stratejisine uygunluğu kontrol etmek için sözleşmeye dayalı elverişli kontrol mekanizmalarının kararlaştırılması ve bunların risk odaklı uygulanması.

- (5) Önleyici tedbirlerin etkinliği yılda bir kez ve belirli bir durumla ilgili olarak, şirketin kendi faaliyet alanında veya doğrudan tedarikçisinde, örneğin yeni ürünlere, projelere veya yeni bir iş alanına girilmesi nedeniyle, önemli ölçüde değişen veya yaygınlaşan bir risk durumunun hesaba katılması gerektiğinde kontrol edilmelidir. Madde 8 fıkra 1 uyarınca bilgilerin işlenmesinden elde edilen bulgular dikkate alınmalıdır. Tedbirler gerektiğinde derhal güncellenmelidir.

§ 7

İyileştirici Tedbirler

- (1) Şirket, insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülüğün ihlalinin kendi faaliyet alanından veya doğrudan tedarikçiden kaynaklandığını veya hâlihazırda mevcut olmamakla beraber bu ihlalin yakın olduğunu tespit ederse, bu ihlali önlemek, sona erdirmek veya mevcut ihlalin oranını en aza indirmek için derhal uygun olan iyileştirici tedbirleri almalıdır. Madde 5 fıkra 1 cümle 2 buna göre uygulanır. Yurt içindeki kendi faaliyet alanında aldığı iyileştirici tedbir, ihlalin sona ermesini sağlamalıdır. Yurt dışındaki kendi faaliyet alanında ve madde 2 fıkra 6 cümle 3 uyarınca kendi faaliyet alanında aldığı iyileştirici tedbir, kural olarak ihlalin sona ermesini sağlamalıdır.
- (2) Doğrudan tedarikçi tarafından, insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülüğün ihlali, şirketin öngörülebilir bir gelecekte sona erdiremeyeceği şekildeyse, bunu sonlandırmak veya en aza indirmek için derhal bir konsept oluşturmalı ve uygulamalıdır. Konsept somut bir zaman planlaması içermelidir. Konseptin oluşturulması ve uygulanmasında özellikle aşağıdaki önlemler dikkate alınmalıdır:
1. İhlale neden olan şirket ile ihlalin sonlandırılması veya en aza indirgenmesine yönelik bir planın ortaklaşa geliştirilmesi ve uygulanması,
 2. İhlale sebebiyet vereni etkileme olasılığını¹⁴ artırmak için sektörel girişimler ve standartlar çerçevesinde diğer şirketlerle birleşme,
 3. Riski en aza indirme çalışmaları sırasında iş ilişkisinin geçici olarak askıya alınması.
- (3) Bir iş ilişkisinin sona ermesi yalnızca şu durumlarda gereklidir:
1. Korunan bir hukuki konunun veya çevresel bir yükümlülüğün ihlali çok ciddi olarak değerlendirilirse,
 2. Konseptte belirlenen süre geçtikten sonra konseptte geliştirilen tedbirlerin uygulanması çözüm getirmezse,
 3. Şirket için daha hafif olan başka araçlar mevcut değilse ve etkileme kabiliyetinin artışı umut verici görünmüyorsa.

Bir devletin bu yasanın ekinde sıralanan sözleşmelerden herhangi birini onaylamamış veya ulusal hukukuna uyarlamamış olması, iş ilişkisini sona erdirmeye yükümlülüğü doğurmaz. Cümle 2, Federal Hukuk, Avrupa Birliği Hukuku veya Uluslararası Hukuk yoluyla veya bunlara dayalı olarak getirilen dış ticaret kısıtlamalarından etkilenmez.

- (4) İyileştirici tedbirlerin etkinliği yılda bir kez ve belirli bir durumla ilgili olarak, şirketin kendi faaliyet alanında veya doğrudan tedarikçisinde, örneğin yeni ürünlere, projelere

¹⁴ Kanun metninin Almanca orijinalinde yer alan "Einflussmöglichkeit" teriminin "etkileme olasılığı" olarak tercüme edilmesi tarafımızca uygun görülmüştür.

veya yeni bir iş alanına girilmesi nedeniyle, önemli ölçüde değişen veya yaygınlaşan bir risk durumunun hesaba katılması gerektiğinde kontrol edilmelidir. Madde 8 fıkra 1 uyarınca bilgilerin işlenmesinden elde edilen bulgular dikkate alınmalıdır. Tedbirler gerektiğinde derhal güncellenmelidir.

§ 8

Şikâyet Prosedürü

- (1) Şirket, 2. ila 4. paragraflar uyarınca uygun bir şirket içi şikâyet prosedürü sağlamalıdır. Şikâyet prosedürü, kişilerin bir şirketin kendi faaliyet alanındaki veya doğrudan bir tedarikçisindeki ekonomik faaliyeti aracılığıyla ortaya çıkan insan haklarına yönelik ve çevresel risklerin yanı sıra insan haklarına yönelik ve çevresel yükümlülüklerin ihlallerini ihbar etmesini sağlar. İhbarın alındığı bilgisinin ihbar edene verilmesi zorunludur. Prosedürün uygulanması için şirket tarafından görevlendirilen kişiler, mevcut olayı ihbar eden ile müzakere etmelidirler. Rızaya dayalı bir uzlaşma süreci sunulabilir. Şirketler bunun yerine aşağıdaki kriterleri karşılaması koşuluyla ilgili bir dış şikâyet prosedürüne katılabilir.
- (2) Şirket, herkesin ulaşabileceği bir usul kuralları metni oluşturmalıdır.
- (3) Şirketin prosedürü uygulamakla görevlendirdiği kişiler tarafsızlığı garanti etmelidir; özellikle bağımsız olmalı ve talimatlara bağlı olmamalıdır. Bu kişilerin gizlilik yükümlülükleri bulunmalıdır.
- (4) Şirket, açık ve anlaşılır bilgileri uygun şekilde, şikâyet prosedürünün erişilebilirliği, yetki alanı ve yürütülmesi için kamuya açık hale getirmelidir. Şikâyet prosedürü, potansiyel katılımcılar tarafından erişilebilir olmalı, kimliğin gizliliği korunmalı ve şikâyet sebebiyle meydana gelebilecek bir ayrımcılığa veya cezaya karşı etkili koruma sağlamalıdır.
- (5) Şikâyet prosedürünün etkinliği yılda bir kez ve belirli bir durumla ilgili olarak, şirketin kendi faaliyet alanında veya doğrudan tedarikçisinde, örneğin yeni ürünlere, projelere veya yeni bir iş alanına girilmesi nedeniyle, önemli ölçüde değişen veya yaygınlaşan bir risk durumunun hesaba katılması gerektiğinde kontrol edilmelidir. Tedbirler gerektiğinde derhal güncellenmelidir.

§ 9

Ara Tedarikçi;

Yönetmelik Çıkarma Yetkisi

- (1) Şirket, şikâyet prosedürünü madde 8'e göre, kişilerin, insan haklarına yönelik veya çevresel risklerin yanı sıra insan hakları ihlallerini veya bir ara tedarikçinin ekonomik faaliyetinden doğan çevresel yükümlülüklerini de ihbar etmesine olanak verecek şekilde oluşturmalıdır.
- (2) Şirket, fıkra 3'e göre kendi mevcut risk yönetimini madde 4 anlamında uyarlamalıdır.
- (3) Şirketin elinde ara tedarikçiler tarafından insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülüğün ihlal edildiğini gösteren olgusal belirtiler (doğrulanabilir bilgi) mevcutsa, şirket derhal

1. Madde 5 fıkra 1 ila 3'e göre bir risk analizi yapmalıdır,
 2. Kontrol önlemlerinin uygulanması, bir riskin önlenmesi ve riskten kaçınılmasının desteklenmesi veya şirketin katıldığı sektörler arası veya sektöre özel girişimlerin uygulanması gibi, ihlale sebebiyet verene karşı elverişli önleyici tedbirleri belirlemelidir,
 3. Önleme, sonlandırma veya en aza indirmeye yönelik bir konsept oluşturmalı ve uygulamalı ve
 4. Gerekirse madde 6 fıkra 2 uyarınca ilkesel bildirgeyi uygun şekilde güncellemelidir.
- (4) Federal Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Federal Ekonomi ve Enerji Bakanlığı ile mutabık kalınan tali bir mevzuat ile Federal Meclisin onayı olmaksızın, 3. fıkradaki yükümlülüklerin ayrıntılarını düzenlemekle yetkilendirilmiştir.

§ 10

Belgelendirme ve Rapor Sunma Yükümlülüğü

- (1) Madde 3'e göre özen yükümlülüklerinin yerine getirilmesi, şirket içinde sürekli olarak belgelendirilmelidir. Belgeler, düzenlendiği tarihten itibaren en az yedi yıl süreyle saklanmalıdır.
- (2) Şirket, geçmiş mali yılda özen yükümlülüklerinin yerine getirilmesine ilişkin yıllık bir rapor hazırlamak ve bu raporu mali yılın bitiminden sonra en geç dört ay içinde şirketin internet sitesinde yedi yıl süreyle ücretsiz olarak kamuya açık hale getirmek zorundadır. Rapor en azından,
 1. Şirketin tespit ettiği insan haklarına yönelik ve çevresel risklerin veyahut insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülüğün ihlalinin olup olmadığını ve varsa hangilerinin mevcut olduğunu,
 2. Madde 4 ila madde 9'da açıklanan tedbirlere atıfta bulunarak, şirketin özen yükümlülüklerini yerine getirmek için neleri üstlendiğini -bu aynı zamanda madde 6 fıkra 2'ye göre ilkesel bildirgenin unsurlarını ve ayrıca madde 8'e veya madde 9 fıkra 1'e göre şikâyet prosedürü nedeniyle şirketin aldığı tedbirleri içerir-,
 3. Şirketin tedbirlerin etkilerini ve etkinliğini nasıl değerlendirdiğini
 4. Gelecekte alınabilecek tedbirler için yapılan değerlendirmeden çıkarılan sonuçları anlaşılır bir şekilde açıklamalıdır.
- (3) Şirket herhangi bir insan haklarına yönelik veya çevresel risk veyahut insan haklarına yönelik veya çevresel bir yükümlülük ihlali tespit etmemişse ve bunu raporunda makul bir şekilde ortaya koymuşsa, fıkra 2 cümle 2 numara 2 ila 4 kapsamında başkaca açıklamalarda bulunmasına gerek yoktur.
- (4) İşletmesel ve ticari sırların korunması usulüne uygun olarak dikkate alınmalıdır.

Bölüm 3

Yargılama Usulü

§ 11

Özel Dava Takip Yetkisi¹⁵

- (1) Madde 2 fıkra 1'den doğan son derece önemli bir korunmakta olan hukuki konumunun ihlale uğradığını iddia eden herkes, yerel bir sendika veya sivil toplum kuruluşuna, haklarını yasal olarak ileri sürebilmesi için dava yürütme yetkisi verebilir.
- (2) Bir sendika veya sivil toplum kuruluşu yalnızca, kendi mevcudiyetini uzun vadede sürdürmesi ve tüzüğüne göre ticari olmayan ve yalnızca bir devletin ulusal hukukundaki insan hakları veya bunlara karşılık gelen diğer hakları gerçekleştirmeyi kendi tüzüğüne göre ticari olmayacak ve geçici olmayacak şekilde desteklemesi şartıyla fıkra 1'e göre yetkilendirilebilir.

Bölüm 4

Resmi Makam Kontrolü ve Yaptırımı

Alt başlık 1

Rapor İncelemesi

§ 12

Raporun Sunulması

- (1) Madde 10 fıkra 2 cümle 1 uyarınca rapor, yetkili makam tarafından sağlanacak olan bir erişim yoluyla Almanca dilinde ve elektronik olarak sunulmalıdır.
- (2) Rapor, ilgili olduğu mali yılın bitiminden en geç dört ay sonra sunulmalıdır.

§ 13

Resmi Makamca Yapılan Rapor İncelemesi;

Tali Mevzuatın Kabul Edilmesi Yetkisi

- (1) Yetkili makam,
 1. Madde 10 fıkra 2 cümle 1'e göre bir rapor mevcut olup olmadığını ve
 2. Madde 10 fıkra 2 ve 3'e göre gerekliliklere riayet edilip edilmediğini kontrol eder.
- (2) Madde 10 fıkra 2 ve 3'e göre gereklilikler yerine getirilmezse, yetkili makam şirketten makul bir süre içinde raporu iyileştirmesini talep edebilir.
- (3) Federal Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Federal Ekonomi ve Enerji Bakanlığı ile mutabık kalınan bir tali bir mevzuat ile Federal Meclisin onayı olmaksızın aşağıdaki prosedürleri daha ayrıntılı olarak düzenlemeye yetkilidir:
 1. Madde 12 uyarınca raporun ibrazı prosedürü ve

¹⁵ Kanun metninin Almanca orijinalinde yer alan "Prozessstandschaft" teriminin "dava takip yetkisi" olarak tercüme edilmesi tarafımızca uygun görülmüştür. Ayrıca bakınız: Börü Levent, Dava Konusunun Devri, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Özel Hukuk (Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuku) Anabilim Dalı, Doktora tezi (https://dspace.ankara.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/20.500.12575/37471/levent_boru.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

2. 1. ve 2. fıkralara göre resmi makamlarca yapılan rapor incelemesi prosedürü.

Alt başlık 2

Riske Dayalı Kontrol

§ 14

Resmi İşlem; Tali Mevzuatın Kabul Edilmesi Yetkisi

(1) Yetkili makam:

1. Re' sen kendi takdirine göre,
- a) Olası insan haklarına yönelik ve çevresel risklerin yanı sıra insan haklarına yönelik veya çevresel yükümlülüklerin ihlalleri ile ilgili olarak madde 3 ila madde 10 fıkra 1 uyarınca yükümlülükler uyulduğunu izlemek ve bu tür ihlalleri kontrol etmek için ve
- b) a harfi kapsamındaki yükümlülüklerin ihlallerini tespit etmek, ortadan kaldırmak ve önlemek için

hareket eder.

2. Başvuru sahibinin,
 - a) Madde 3 ila 9 arasında yer alan bir yükümlülüğün yerine getirilmemesi nedeniyle korunan hukuki bir konum ihlal edildiğine dair veya
 - b) a harfinde atıfta bulunulan bir ihlalin yakın olduğuna dair doğrulanmış bir iddiasının mevcut olması durumunda başvuru üzerine harekete geçer.
- (2) Federal Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Federal Ekonomi ve Enerji Bakanlığı ile mutabık kalınan tali bir mevzuat ile Federal Konseyin izni olmaksızın fıkra 1 ve madde 15 ila madde 17 uyarınca riske dayalı kontrol prosedürünü daha ayrıntılı bir biçimde düzenlemeye yetkilidir.

§ 15

Düzenlemeler ve Önlemler

- (1) Yetkili makam, madde 3 ila madde 10 fıkra 1 kapsamındaki yükümlülüklerin ihlalini belirlemek, ortadan kaldırmak ve önlemek için uygun ve gerekli düzenlemeleri yapar ve önlemleri alır. Yetkili makam özellikle
 1. Kişileri davet edebilir,
 2. Şirkete, düzenlemenin bildirilmesinden itibaren üç ay içinde uygulanması için belirli tarihler dâhilinde usulsüzlüklerin giderilmesine yönelik bir plan sunması talimatını verebilir ve
 3. Şirkete, yükümlülüklerine yerine getirmek için belirli eylemlerde bulunması talimatı verilebilir.

§ 16

Giriş Yetkisi

Madde 15'e göre görevlerin yerine getirilmesi için gerekli olduğu sürece, yetkili makam ve temsilcileri,

Sayfa 13 / 21

1. Normal iş veya çalışma saatleri içinde şirket binalarına, işyerlerine ve çiftlik binalarına girme ve denetleme yetkisine ve ayrıca
2. Madde 3 ile madde 10 fıkra 1'e göre özen yükümlülüklerine uyulup uyulmadığının anlaşılabilceği iş belgelerini ve kayıtlarını inceleme ve kontrol etme yetkisine sahiptir.

§ 17

Bilgi Verme ve Belge Teslim Yükümlülüğü

- (1) Şirketler ve madde 15 cümle 2 numara 1 uyarınca davet edilen kişiler, yetkili makamın bu Kanun'la veya bu Kanun'a dayanarak kendisine verilen görevleri yerine getirmesi için, talep üzerine makamın ihtiyaç duyduğu bilgileri vermek ve belgeleri teslim etmekle yükümlüdür. Yükümlülük, bilgi vermekle veya belge teslim etmekle yükümlü olan şirket veya kişinin bilgileri mevcutsa veya mevcut sözleşmeye dayalı ilişkiler nedeniyle talep edilen bilgileri elde edebilecek durumda olması halinde, bağlı şirketler (Paylı Ortaklıklar Kanunu madde 15), doğrudan ve ara tedarikçiler hakkındaki bilgileri ve bu şirketlerden belgelerin teslim edilmesini de kapsar
- (2) Birinci fıkraya göre verilecek bilgi ve teslim edilecek belgeler, özellikle
 1. Bir şirketin bu Kanun kapsamına girip girmediğini belirlemeye yönelik bilgi ve kanıtları,
 2. Madde 3 ile madde 10 fıkra 1 uyarınca yükümlülüklerin yerine getirildiğine dair bilgi ve kanıtları ve
 3. Madde 3 ile madde 10 fıkra 1 uyarınca yükümlülüklerin yerine getirilmesi için şirketin iç prosedürlerini izlemekten sorumlu kişilerin isimlerini içerir.
- (3) Birinci fıkra uyarınca bilgi vermekle yükümlü olan kimse, cevaplanması halinde kendisini veya Ceza Muhakemesi Kanunu madde 52 fıkra 1'de belirtilen yakınlarından birini cezai kovuşturma veya Düzene Aykırılıklar Hakkında Kanun¹⁶ kapsamında bir prosedür işletilmesi tehlikesine maruz bırakacak soruları cevaplamaktan kaçınabilir. Bilgi vermekle yükümlü kişi, bilgi vermekten kaçınma hakkı konusunda aydınlatılmalıdır. Diğer yasal bilgi ve beyan vermekten kaçınma hakları ve sır saklama yükümlülükleri bundan etkilenmez.

§ 18

Katlanma ve İşbirliği Yapma Yükümlülükleri

Şirketler, yetkili makam ve temsilcilerinin tedbirlerine katlanmak ve tedbirlerin uygulanmasında işbirliği yapmakla yükümlüdür. Cümle 1, şirketlerin sahipleri ve onların temsili, tüzel kişiler söz konusu olduğunda ise kendilerini kanun veya ana sözleşme ile temsil etmek üzere atanan kişiler için de geçerlidir.

Alt başlık 3

Yetkili Resmi Makam, Yardımlar, Hesap Raporları

¹⁶ İçel Kayıhan, İdari Ceza Hukuku ve Kabahatleri Suç Olmaktan Çıkarma Eğilimi, Sayfa 117 (<https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/95829?doi>)

§ 19

Yetkili Resmi Makam

- (1) Federal Ekonomi ve İhracat Kontrol Ofisi, bu bölüme göre resmi kontrol ve uygulamadan sorumludur. Federal Ekonomi ve Enerji Bakanlığı, Federal Büro'nun bu Kanun kapsamındaki görevleri için yasal ve teknik denetimden sorumludur. Federal Ekonomi ve Enerji Bakanlığı, Federal Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile anlaşarak yasal ve teknik denetim uygular.
- (2) Yetkili resmi makam, görevlerini yerine getirirken riske dayalı bir yaklaşım benimser.

§ 20

Yardımlar

Yetkili makam, bu yasaya uyum için sektörler arası veya sektöre özel bilgi, yardım ve tavsiyeler yayınlar ve ilgili makamlar ile uzlaşır. Bilgi, yardım veya tavsiyeler, dış politika menfaatlerini etkilediği sürece, yayınlanmadan önce Federal Dışişleri Bakanlığı'nın onayını gerektirir.

§ 21

Hesap Raporları

- (1) Madde 19 fıkra 1 uyarınca yetkili resmi makam, Bölüm 4 uyarınca bir önceki takvim yılında yürüttüğü kontrol ve uygulama faaliyetleri hakkında yılda bir kez rapor verir. Rapor, 2022 yılı için ilk kez hazırlanacak ve yetkili resmi makamın internet sitesinde yayımlanacaktır.
- (2) Raporlar, tespit edilen ihlalleri ve emredilen iyileştirici tedbirleri belirtmeli ve açıklamalı, ayrıca ilgili şirketlerin isimlerini vermeden madde 12'ye göre sunulan şirket raporlarının bir değerlendirmesini içermelidir.

Bölüm 5

Kamu Alımları

§ 22

Kamu Alımlarından Hariç Tutulma

- (1) Madde 24 fıkra 1 uyarınca hukuken kesinleştiği tespit edilmiş bir ihlal nedeniyle fıkra 2'ye göre para cezasına çarptırılan şirketler, Rekabet Kısıtlamalarına Karşı Kanun madde 125 uyarınca kendilerini akladıklarını kanıtlayıncaya kadar, aynı kanunun madde 99 ve 100'de belirtilen talimat verenlere karşı tedarik, inşaat veya hizmete ilişkin bir kamu alım prosedürüne katılmaktan hariç tutulur. Cümle 1'e göre hariç tutma, yalnızca üç yıla kadar makul bir süre içerisinde gerçekleşebilir.
- (2) Fıkra 1'e göre bir hariç tutma, hukuken kesinleştiği tespit edilmiş bir ihlalin en az yüz yetmiş beş bin Euro tutarındaki bir para cezası ile cezalandırılmasını öngörmektedir. Cümle 1'den ayrı olarak

1. Madde 24 fıkra 2 cümle 1 numara 2 ile bağlantılı olarak madde 24 fıkra 2 cümle 2'deki durumlarda, hukuken kesinleştiği tespit edilmiş bir ihlalin en az bir milyon beş yüz bin Euro tutarında bir para cezası ile cezalandırılması,
 2. Madde 24 fıkra 2 cümle 1 ile bağlantılı olarak madde 24 fıkra 2 cümle 2'deki durumlarda, hukuken kesinleştiği tespit edilmiş bir ihlalin en az iki milyon Euro tutarında bir para cezası ile cezalandırılması ve
 3. Madde 24 fıkra 3'deki durumlarda, hukuken kesinleştiği tespit edilmiş bir ihlalin yıllık ortalama cironun en az yüzde 0,35'i oranında bir para cezası ile cezalandırılması öngörülmektedir.
- (3) Başvurucu, hariç tutulma kararından önce dinlenmelidir.

Bölüm 6

Zorlama Para Cezası ve Para Cezası

§ 23

Zorlama Para Cezası

Madde 19 fıkra 1 cümle 1 uyarınca yetkili resmi makamın idari zorlama prosedüründeki para cezasının miktarı, İdari Kararların Yürütülmesi Kanunu'nun¹⁷ 11. maddesi 3. fıkrasından farklı olarak 50.000 Euro'ya kadardır.

§ 24

Para Cezası Hükümleri

- (1) Kasten veya taksirle aşağıdaki şekilde hareket eden herkes düzene aykırı davranmış olur:
1. Madde 4 fıkra 3 cümle 1'in aksine, orada belirtilen bir düzenlemenin yapılmasının sağlanmaması,
 2. Madde 5 fıkra 1 cümle 1'in veya madde 9 fıkra 3 numara 3'ün aksine risk analizinin yapılmaması, doğru yapılmaması, eksiksiz veya zamanında yapılmaması,
 3. Madde 6 fıkra 1'in aksine önleyici tedbirlerin alınmaması veya zamanında alınmaması,
 4. Madde 6 fıkra 5 cümle 1, madde 7 fıkra 4 cümle 1 veya madde 8 fıkra 5 cümle 1'in aksine denetim yapılmaması veya zamanında yapılmaması
 5. Madde 6 fıkra 5 cümle 3, madde 7 fıkra 4 cümle 3 veya madde 8 fıkra 5 cümle 2'nin aksine bir önlemin güncellenmemesi veya zamanında güncellenmemesi,
 6. Madde 7 fıkra 1 cümle 1'in aksine iyileştirici tedbirlerin alınmaması veya zamanında alınmaması,
 7.
 - a) Madde 7 fıkra 2 cümle 1'in veya
 - b) Madde 9 fıkra 3 numara 3'ün aksine

¹⁷ Perinçek Doğu, Federal Almanya Siyasi Partiler Kanunu Çevirisi, Sayfa 122 (<http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/336/3423.pdf>)

bir konsept oluşturulmaması veya zamanında oluşturulmaması veyahut uygulanmaması veya zamanında uygulanmaması,

8. Madde 8 fıkra 1 cümle 1'in aksine ve Madde 9 fıkra 1 ile bağlantılı olarak bir şikâyet prosedürünün hayata geçirilmemesi
 9. Madde 10 fıkra 1 cümle 2'nin aksine belge saklanmaması veya en az yedi yıl saklanmaması,
 10. Madde 10 fıkra 2 cümle 1'in aksine raporun doğru düzenlenmemesi,
 11. Madde 10 fıkra 2 cümle 1'in aksine, orada bahsedilen bir raporun kamuya açık hale getirilmemesi veya zamanında kamuya açık hale getirilmemesi,
 12. Madde 12'nin aksine bir raporun sunulmaması veya zamanında sunulmaması,
 13. Madde 13 fıkra 2 veya Madde 15 cümle 2 numara 2 uyarınca icrai bir düzenlemeye aykırı davranılması,
- (2) Düzene aykırılık
1. Fıkra 1'in;
 - a) 3. numarası, 7. numarasının b harfi ve 8. Numarası
 - b) 6. numarası ve 7. numarasının a harfinde belirtilen hallerde

sekiz yüz bin Euro'ya kadar para cezası,

2. Fıkra 1'in numara 1, 2, 4, 5 ve 13'de belirtilen hallerde beş yüz bin Euro'ya kadar para cezası ve
3. Fıkra 1'deki diğer hallerde yüz bin Euro'ya kadar para cezası ile cezalandırılabilir.

Cümle 1 numara 1 ve 2'deki hallerde, Düzene Aykırılıklar Hakkında Kanun'un 30. maddesinin 2. fıkrasının 3. cümlesi uygulanır.

- (3) Yıllık ortalama cirosu 400 milyon Euro'dan fazla olan bir tüzel kişi veya şahıs topluluğu söz konusu olduğunda, bu tüzel kişi veya şahıs topluluğu, fıkra 2 cümle 2 ile bağlantılı olarak cümle 1 numara 1 b harfine bakılmaksızın, fıkra 1 numara 6 veya 7 a harfi kapsamındaki bir düzene aykırılık olması halinde yıllık ortalama cironun yüzde 2'sine kadar para cezası ile cezalandırılabilir. Tüzel kişinin veya şahıs topluluğunun ortalama yıllık cirosu belirlenirken, tüm gerçek ve tüzel kişilerin yanı sıra, yetkililerin kararından önceki son üç mali yıla ait tüm şahıs topluluklarının dünya çapındaki ciroları, bu şahıslar ve şahıs toplulukları bir ekonomik birim olarak faaliyet gösterdiği sürece, esas alınacaktır. Ortalama yıllık ciro tahmin edilebilir.
- (4) Tüzel kişiler ve şahıs toplulukları söz konusu olduğunda para cezasının değerlendirilmesinin temeli, düzene aykırılığın önemidir. Değerlendirmede tüzel kişinin veya şahıs topluluğunun ekonomik koşulları dikkate alınmalıdır. Koşullar değerlendirilirken, tüzel kişi veya şahıs topluluğu lehine ve aleyhine konuştukları ölçüde, birbirlerine karşı tartılmalıdır. Özellikle, aşağıdaki hususlar dikkate alınır:
 1. Düzene aykırılık teşkil eden fiilin faili aleyhine yapılan isnat,
 2. Düzene aykırılık teşkil eden fiilin failinin saikleri ve amaçları,
 3. Düzene aykırılık teşkil eden fiilin ağırlığı, kapsamı ve süresi,
 4. Düzene aykırılık teşkil eden fiilin icra şekli, özellikle failerin sayısı ve tüzel kişilik veya şahıs topluluğundaki konumları,

Sayfa 17 / 21

5. Düzene aykırılık teşkil eden fiilin sonuçları,
 6. Düzene Aykırılıklar Hakkında Kanun'un 130. maddesi ile bağlantılı olarak, aynı Kanununun 30. maddesine göre tüzel kişinin veya şahıs topluluğunun sorumlu olduğu düzene aykırılık teşkil eden önceki fiiller ile bu fiillerden kaçınmak ve onları tespit etmek için fiilin işlenmesinden önce alınan tedbirler,
 7. Düzene aykırılığın ortaya çıkarılmasına ve zararın giderilmesine yönelik tüzel kişi veya şahıs topluluğunun çabaları ile düzene aykırılığın gerçekleşmesinden sonra, önlenmesi ve tespiti için alınan tedbirler,
 8. Tüzel kişiye veya şahıs topluluğuna uygun düşen düzene aykırılığın sonuçları.
- (5) Düzene Aykırılıklar Hakkında Kanun madde 36 fıkra 1 numara 1 anlamında idari makam, Federal Ekonomi ve İhracat Kontrol Ofisi'dir. Federal Daire'nin yasal ve teknik denetimi için madde 19 fıkra 1 cümle 2 ve 3 hükümleri geçerlidir.

Ek

(Madde 2 Fıkra 1, Madde 7 Fıkra 3 Cümle 2 için)

Sözleşmeler

1. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 28 Haziran 1930 tarihli ve 29 sayılı Zorla Çalıştırma Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 1956 II S. 640, 641) (29 No'lu ILO Sözleşmesi)
2. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 28 Haziran 1930 tarihli ve 29 sayılı Zorla Çalıştırma Sözleşmesine ilişkin 11 Haziran 2014 tarihli Protokol (Federal Resmi Gazete 2019 II S. 437, 438)
3. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 9 Temmuz 1948 tarihli ve 87 sayılı Örgütlenme Özgürlüğü ve Örgütlenme Hakkının Korunması Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 1956 II S. 2072, 2071) 26 Haziran 1961 tarihli sözleşme ile değiştirilmiştir (Federal Resmi Gazete 1963 II S. 1135, 1136) (87 No'lu ILO Sözleşmesi)
4. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 1 Temmuz 1949 tarihli ve 98 sayılı Örgütlenme ve Toplu Sözleşme Hakkı Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 1955 II S. 1122, 1123) 26 Haziran 1961 tarihli sözleşme ile değiştirilmiştir (Federal Resmi Gazete 1963 II S. 1135, 1136) (98 No'lu ILO Sözleşmesi)
5. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 29 Haziran 1951 tarihli ve 100 sayılı Eşit Ücret Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 1956 II S. 23, 24) (100 No'lu ILO Sözleşmesi)
6. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 25 Haziran 1957 tarihli ve 105 sayılı Zorla Çalıştırmanın Yasaklanması Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 1959 II S. 441, 442) (105 No'lu ILO Sözleşmesi)
7. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 25 Haziran 1958 tarihli 111 No'lu İş ve Meslekte Ayrımcılık Hakkında Sözleşmesi Federal Resmi Gazete 1961 II S. 97, 98) (111 No'lu ILO Sözleşmesi)
8. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 26 Haziran 1973 tarihli 138 sayılı Asgari Yaş Hakkında Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 1976 II S. 201, 202) (138 No'lu ILO Sözleşmesi)
9. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 17 Haziran 1999 tarihli 182 Sayılı En Kötü Biçimlerdeki Çocuk İşçiliğinin Yasaklanması ve Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Acil

Eylem Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 2001 II S. 1290, 1291) (182 No'lu ILO Sözleşmesi)

10. 19 Aralık 1966 tarihli Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme (Federal Resmi Gazete 1973 II S. 1533, 1534)
11. 19 Aralık 1966 tarihli Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme (Federal Resmi Gazete 1973 II S. 1569, 1570)
12. 10 Ekim 2013 tarihli Cıva Hakkında Minamata Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 2017 II S. 610, 611) (Minamata-Sözleşmesi)
13. Son olarak 6 Mayıs 2005 tarihli kararla (Federal Resmi Gazete 2009 II S. 1060, 1061) değiştirilen 23 Mayıs 2001 tarihli Kalıcı Organik Kirleticilere İlişkin Stockholm Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 2002 II S. 803, 804) (POPs- Sözleşmesi)
14. En son 6 Mayıs 2014 tarihinde 22 Mart 1989 tarihli Basel Sözleşmesi Eklerinin Değiştirilmesine İlişkin Üçüncü Yönetmelik (Federal Resmi Gazete, II s. 306, 307) uyarınca değiştirilen 22 Mart 1989 tarihli Tehlikeli Atıkların Sınırlar Ötesi Taşınması ve Bertaraf Edilmesinin Kontrolüne İlişkin Basel Sözleşmesi (Federal Resmi Gazete 1994 II S. 2703, 2704) (Basel Sözleşmesi)

Madde 2

Rekabet Kısıtlamalarına Karşı Kanun'da Değişiklik

En son 9 Temmuz 2021 tarihli Kanun'un 4. maddesi (Federal Kanun Gazetesi I s. 2506) ile değiştirilmiş olan Rekabet Kısıtlamalarına Karşı Kanun'un 24. maddesinin 2. fıkrasının 26 Haziran 2013 tarihinde (Federal Kanun Gazetesi I, S. 1750, 3245) yayınlandığı şekliyle "Asgari Ücret Yasasının 19. Maddesi" ibaresinden sonra "Kayıt Dışı İstihdamla Mücadele Yasasının 21. Maddesi" ve "16 Temmuz 2021 tarihli Tedarik Zincirleri Özen Yükümlülüğü Yasasının 22. maddesi (Federal Resmi Gazete I S. 2959)" kelimeleri eklenmiştir.

Madde 3

Rekabet Kanunu'nda Değişiklik

18 Ocak 2021 tarihli Kanun'un (Federal Resmi Gazete I S. 2) 10. maddesi ile değiştirilen 18 Temmuz 2017 tarihli Rekabet Sicili Kanunu (Federal Resmi Gazete I S. 2739) aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

1. Madde 2 fıkra 1 aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:
 - a) Numara 2 e bendinde "olmuş" kelimelerinden sonra virgöl koyulmuş ve "veya" kelimesi noktalı virgül ile değiştirilmiştir.
 - b) Numara 3'te sonda yer alan nokta, noktalı virgül ve "veya" kelimesi ile değiştirilmiştir.
 - c) Numara 4'e aşağıdaki şekilde ekleme yapılmıştır:

“4. 16 Temmuz 2021 tarihli Tedarik Zincirleri Özen Yükümlülüğü Yasası'nın 24. maddesinin 1. fıkrası (Federal Resmi Gazete I s. 2959) uyarınca düzene aykırılık nedeniyle verilen para cezalarına ilişkin nihai kararlar, en az yüz yetmiş beş bin Euro para cezası verilmesi durumunda.“

2. Madde 3'e aşağıdaki şekilde fıkra 4 eklenmiştir:

“(4) Tescile yetkili makam, fıkra 1 numara 4'te belirtilen verileri kontrol etmek ve tamamlamak için Federal Merkezi Vergi Dairesinden rekabet siciline girilmiş veya girilecek olan bir şirketin geçerli katma değer vergisi kimlik numarasını iletmesini talep edebilir. Talepte, tescile yetkili makam, ilgili şirketin hukuki şekli ve adresinin yanı sıra şirketin adını veya ticaret unvanını belirtmelidir. Katma Değer Vergisi Kanununun 27a maddesinin 2. fıkrasının 2. cümlesi hükmü saklıdır.“

Madde 4

İş Yeri Teşkilatı Kanunu'nda Değişiklik

İş Yeri Teşkilatı Kanunu'nun 25 Eylül 2001 tarihinde (Federal Resmi Gazete I S. 2518) yayınlanan ve son olarak 14 Haziran 2021 tarihli (Federal Resmi Gazete I S. 1762) Kanun'un 1. maddesi ile değiştirilen madde 106 fıkra 3'e aşağıdaki şekilde numara 5a'dan sonra numara 5b eklenmiştir:

“5b. Tedarik Zincirleri Özen Yükümlülüğü Yasası uyarınca tedarik zincirlerinde şirketsel özen yükümlülüğü sorunları;“

Madde 5

Yürürlüğe Girme

- (1) 2. fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bu Kanun 1 Ocak 2023 tarihinde yürürlüğe girer.
- (2) Tedarik Zincirleri Özen Yükümlülüğü Yasası'nın 13. maddesinin 3. fıkrası, 14. maddesinin 2. fıkrası ve 19. ila 21. maddeleri, ilandan sonraki gün yürürlüğe girer.

Federal Konseyin anayasal hakları korunur.

Yukarıdaki kanun bu suretle yürütülür.

İşbu Kanun Federal Resmi Gazetesinde ilan edilecektir.

Berlin, 16. Temmuz 2021

Federal Cumhurbaşkanı

Steinmeier

Federal Şansölye

Dr. Angela Merkel

Sayfa 20 / 21

Federal Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

Hubertus Heil

Federal Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Bakanı

Gerd Müller

Federal Ekonomi ve Enerji Bakanı

Peter Altmaier